

ภาคผนวก

ก. แผ่นพับประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวคลองยัน

ข. ธรรมเนียมชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอคีรีรัฐนิคม

ค. ระเบียบปฏิบัติของชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

อำเภอคีรีรัฐนิคม

- คำสั่งผู้รับผิดชอบการเงิน

- ใบสมัครเป็นสมาชิกชมรม

ง. คณะกรรมการชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอคีรีรัฐนิคม

จ. คณะกรรมการชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กิ่งอำเภอวิภาวดี

ฉ. หนังสือแจ้งวัตถุประสงค์ฐานีขอการสนับสนุนก่อสร้างถนนสาย

บ้านเขี้ยวขวัญ

ช. แบบประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว

- เครื่องมือในการสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยวและ

ความพร้อมของชุมชน

- แบบประเมินความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

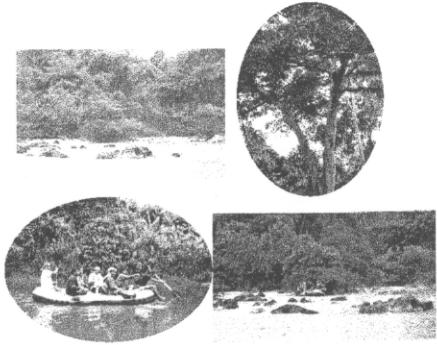
ซ. ผลการทดลองท่องเที่ยว

ณ. คณะนักวิจัย

เส้นทางท่องเที่ยว

1. หลากเที่ยว ผจญภัย ขึ้นป่าสมุนไพรริมคลอง (ปากมูข - เขียวป็น)

สำหรับผู้ชื่นชอบการผจญภัย ล่องแพผ่านเขื่อนน้อยใหญ่ ตลอดเส้นทาง

2. ไหว้พระใหญ่ในลุ่มน้ำ ชมความงามธรรมชาติ

คาราคาด้วยพันธุ์สัตว์ (เขตอภัยทาน วังเมรุ - เขตอภัยทานวังกระทอน)

สำหรับครอบครัวและท่องเที่ยวแบบสบาย ๆ ชมความหลากหลายของพันธุ์ปลาตั้งแต่ต้นจนถึงสุดการเดินทาง

3. ชมถ้ำแห่งตำนาน ล่องเรือผ่านหุบเขา (ถ้ำกาซี - เขตอภัยทานวังสะพาน)

ล่องแพสบาย ๆ เลียบภูเขา โขดหินที่สวยงาม เข้าถ้ำโบราณ ณ บ้านกาซี

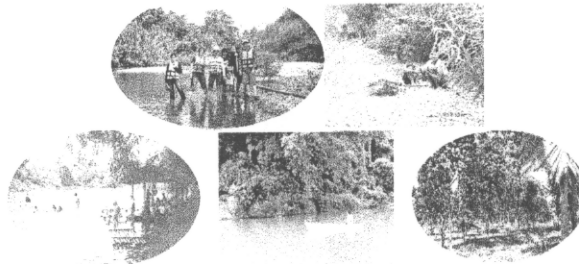

4. ล่องคลองน้ำสองสี ชมวิถีชุมชน

(เขตอภัยทานวังสะพาน - ปากคลองยัน)

จุดบรรจบของคลองพุมดวง - คลองยัน

เหมาะสำหรับผู้มีเวลาจำกัดและชอบการผจญภัยน้อย ๆ ผ่านแก่งขนาดย่อมและชมความมหัศจรรย์เมื่อลำน้ำ 2 สายมาบรรจบกันบนหาดทราย

สนับสนุนโดย

โครงการวิจัย การศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมบริเวณคลองยัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

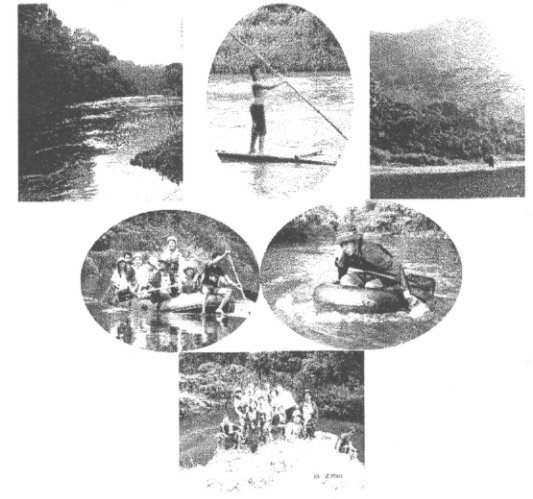
เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี

เครือข่ายวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชนภาคใต้ตอนบน(ศกอ.)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศลุ่มน้ำคลองยัน

อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผจญภัยในสายน้ำ ร้อยเขี้ยว พันวัง
ในดินแดนแห่งอารยธรรมโบราณ

ศูนย์ประสานงานและบริการการท่องเที่ยว
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอคีรีรัฐนิคม
บ้านปากหาร ตำบลบ้านยาง อำเภอคีรีรัฐนิคม
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ติดต่อขอใช้บริการได้ที่

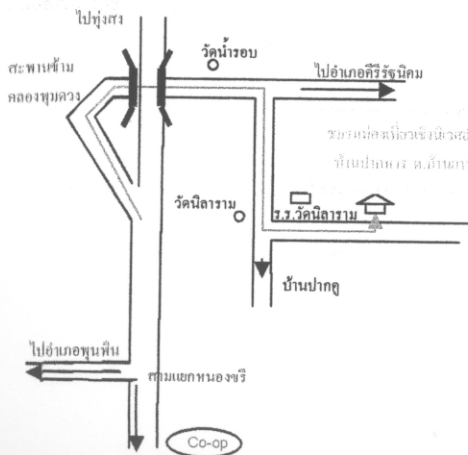
- ➡ นายจ่านง ประวิทย์ 084-7724759
- ➡ นายไพบุลย์ คชโสภณ 087-8855239
- ➡ นางณภัทรสร ศักดา 081-8887478
- ➡ นายสุนันท์ คุ้มนุ้ย 089-7312458

ลุ่มน้ำคลองยัน

คลองยัน มีความยาวประมาณ 70 กิโลเมตรต้นกำเนิดจากภูเขาสูงเชื่อมต่อกันระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดระนอง เป็นคลองที่มีความคดเคี้ยวไปมา อยู่ท่ามกลางป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ ไหลผ่านพื้นที่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองยัน เป็นเขตป่าดิบชื้น ภูเขาสูง ถ้ำ หน้าผาหินสูงชัน ป่าชุมชน และไหล ผ่านหมู่บ้าน ครอบคลุมพื้นที่ 5 ตำบล 20 หมู่บ้าน

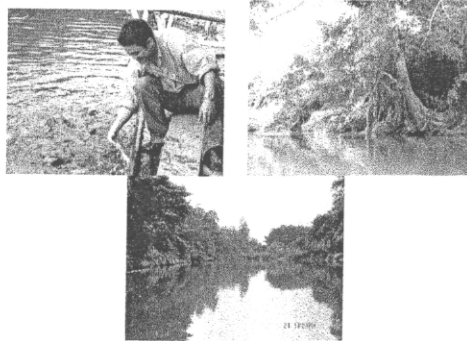
คลองยันเป็นลำคลองที่มีน้ำใสสะอาด น้ำมีคุณภาพดีที่สุดในภาคใต้ และเป็น 1 ใน 3 ของประเทศ และมีแก่ง มีเกาะกลางลำคลองมากที่สุดในภาคใต้ (142 แก่ง) เป็นลำคลองที่มีบริเวณน้ำลึก (วัง) มากที่สุด และมีโขดหินและหาดทรายที่สวยงามมาก เป็นลำคลองที่มีเขตอภัยทานมากที่สุด (13แห่ง) ในภาคใต้รวมทั้งเป็นบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การศึกษาธรรมชาติและพักผ่อนเล่นน้ำกับครอบครัวในวันพักผ่อน

แผนที่การเดินทาง

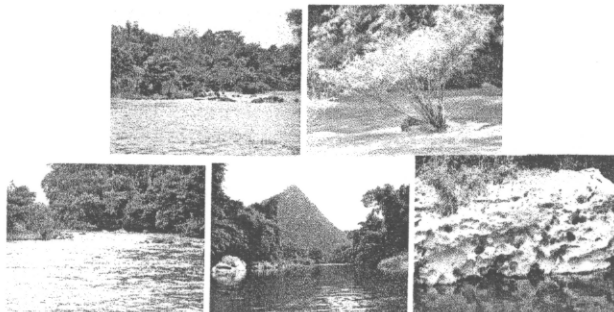

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

เขตอภัยทานหรือวังปลา เป็นที่รวมของพันธุ์ สัตว์น้ำ และความหลากหลายของพันธุ์ปลา ซึ่งเกิดจากการรวมตัวของชาวบ้านในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและผืนป่าสองฝั่งคลองลุ่มน้ำคลองยัน ปัจจุบันมี 13 วังในแต่ละวังมีปลามากมายและหลายชนิดเป็นปลาที่หายาก เช่น ปลาตะพัด ปลาแก้มขี้ ปลาพะ

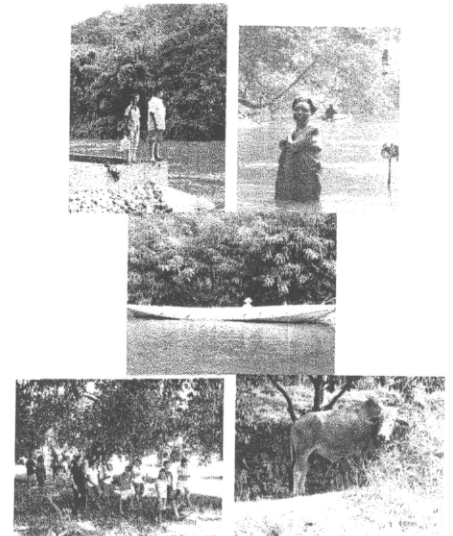
เกาะแก่งกลางสายน้ำ(เขี้ยว) ลักษณะของแก่งที่มีความสวยงาม ของโขดหินกลางสันดอน หรือเกาะกลางคลองสามารถล่องแก่งเพื่อการผจญภัย หรือล่องเล่นน้ำ ชมหน้าผาหินสูงที่มีความสวยงาม

ความสมบูรณ์และความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ บริเวณสองฝั่งคลอง เส้นทางศึกษาธรรมชาติ ป่าชุมชน จุดชมวิว และชมทะเลหมอกในยามเช้า

ศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนวัฒนธรรมที่หลากหลาย พื้นที่ลุ่มน้ำคลองยันมีการอพยพของชุมชนหลายท้องถิ่นมาอาศัยอยู่ร่วมกัน จึงมีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน ที่หลากหลาย กิจกรรมที่น่าสนใจ การทำสวนผลไม้แบบผสมผสาน วัดโบราณ การแสดงพื้นบ้าน เช่น หนังตะลุง ลิเกป่า เพลงบอก

ธรรมนูญชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอคีรีรัฐนิคม

หมวดที่ 1 : ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งชมรม

คลองยันเป็นลุ่มน้ำย่อยที่รวบรวม ลำห้วย หนอง คลอง ธารต่าง ๆ นับร้อยสาย ก่อนที่จะไหลลงรวมกันกับคลองพุมดวง จนเกิดผืนน้ำที่เป็นลุ่มน้ำที่ใหญ่ขึ้น หลากไหลลงสมทบกับแม่น้ำตาปีไปบรรจบกันที่อ่าวบ้านดอน

อำเภอคีรีรัฐนิคมเป็นเมืองประวัติศาสตร์ คลองยัน เป็นคลองที่มีตำนาน เป็นเมืองของท่านเศรษฐีโลกันต์ ในวรรณคดี ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ป่าต้นน้ำคลองยัน ชาวบ้าน ขนานนามว่า ภูเขาสันหลังคาตึก เป็นเขตรอยต่อจังหวัดระนอง-พังงา-ชุมพร เป็นป่าดิบชื้นผืนใหญ่ เป็นที่ 2 ของประเทศ มีฐานทรัพยากรที่สมบูรณ์ มีความหลากหลายทางชีวภาพ เปรียบเสมือนครอบครัวใหญ่ เป็นแหล่งอาหารและสมุนไพรที่จะให้ผู้คนดำรงอยู่ได้ในการยังชีพ และการใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งกลมกลืนไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม ไม่ว่าเรื่องกติกาสงคราม หรือความเชื่อศรัทธาในเรื่องของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ปัจจุบันแม้ว่าความอุดมสมบูรณ์ดังกล่าวได้ถูกคุกคามทำลายไปมากแล้ว ไม่ว่าป่าไม้สัตว์บก สัตว์น้ำ ภูมิทัศน์ ทั้งสองฝั่งคลอง แม้แต่คุณภาพน้ำ เท่าที่นักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในเครือข่ายลุ่มน้ำคลองยันและบุคคลภายนอก ลสำรวจประเมินแล้ว พบว่าศักยภาพของลุ่มน้ำและชุมชนยังมีจุดเด่นและของดีอยู่มาก เห็นสมควรจัดเป็นแหล่งเรียนรู้ ในการท่องเที่ยวได้หลายมิติ จึงเห็นสมควรให้จัดตั้งชมรมเพื่อการท่องเที่ยว ลุ่มน้ำคลองยันแบบพอเพียง โดยได้จัดทำธรรมนูญของชมรมขึ้น เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบริเวณลุ่มน้ำคลองยัน
2. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและกระจายรายได้แก่ประชาชนบริเวณคลองยัน
3. เพื่อพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และ โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวบริเวณคลองยัน
4. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์คลองยันให้เป็นที่รู้จักแก่บุคคลทั่วไป
5. เพื่อพัฒนาศักยภาพของชุมชน บุคคลในชุมชน
6. เพื่อบูรณาการการทำงานแบบมีส่วนร่วมระหว่างชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกชุมชน

หมวดที่ 2 : คำนิยาม

1. สมาชิก หมายถึง ผู้ที่ขอรับหลักการตามธรรมนูญของชมรม และระเบียบปฏิบัติของชมรม และได้ยื่นใบสมัครและได้ลงหุ้นตามเงื่อนไขที่กำหนดแล้ว
2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวโดยมีความรับผิดชอบต่อทรัพยากรธรรมชาติ วิถีชีวิตของชุมชนและสิ่งแวดล้อม

3. สมาชิกผู้ก่อตั้งชมรม หมายถึงสมาชิกที่ได้ลงหุ้นเพื่อดำเนินงานของชมรมก่อนวันที่ 5 กรกฎาคม 2550

หมวดที่ 3 : การบริหารชมรม

ชมรมประกอบด้วยฝ่ายคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการบริหาร และสมาชิก ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สมาชิกชมรม

- 1.1 เป็นผู้ที่มีถิ่นอาศัยตามแนวคลองยัน หรือในอำเภอคีรีรัฐนิคม
- 1.2 บุคคลภายนอกที่ร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติบริเวณลุ่มน้ำคลองยัน
- 1.3 บุคคลอื่นที่คณะกรรมการบริหารเห็นสมควร
- 1.4 กลุ่ม หรือองค์กรชุมชนซึ่งมีที่ตั้งในเขตอำเภอคีรีรัฐนิคม

ผู้ประสงค์จะเป็นสมาชิกจะต้องยื่นใบสมัครตามแบบที่ชมรมกำหนด ผู้เป็นสมาชิก

จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหาร และต้องถือหุ้นไม่น้อยกว่า 1 หุ้น

ผู้เป็นสมาชิกต้องปฏิบัติตามธรรมนูญ ระเบียบและข้อบังคับของชมรม สมาชิกที่ฝ่าฝืนระเบียบ

คณะกรรมการบริหารสามารถถอดถอนจากการเป็นสมาชิกชมรมได้

สมาชิกแต่ละคน มีสิทธิออกเสียงในการประชุมได้ 1 เสียง

2. คณะกรรมการและคณะทำงานชมรม

คณะกรรมการชมรมมาจากการเลือกตั้งในที่ประชุมสามัญจากบุคคลที่เป็นสมาชิก

ของชมรม มีจำนวนไม่น้อยกว่า 9 คน แต่ไม่เกิน 15 คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี โดยมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

1. วางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณลุ่มน้ำคลองยัน
2. พัฒนาโปรแกรม และกิจกรรมการท่องเที่ยว
3. ประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายการท่องเที่ยว
4. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
5. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยว
6. จัดหา และดูแลรักษาอุปกรณ์ของชมรม
7. ประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการการท่องเที่ยวอื่นในพื้นที่ และหน่วย งานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่
8. กำกับ ดูแล ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว
9. ออกระเบียบ ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของชมรม
10. แต่งตั้งบุคคลรับผิดชอบงานต่าง ๆ ของชมรม
11. เสนอแนะต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบเพื่อจัดระเบียบการท่องเที่ยวบริเวณลุ่มน้ำคลองยัน

12. คำเนนการอื่น ๆ ตามที่สมาชิกมอบหมาย

3. อนุกรรมการการท่องเทียวเฉพาะพื้นที่

แต่ละพื้นที่ซึ่งมีความพร้อม สามารถจัดตั้งคณะอนุกรรมการการท่องเทียวเฉพาะพื้นที่ โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารชมรม จำนวนคณะอนุกรรมการแต่ละเขตพื้นที่ให้เป็นตามทีแต่ละเขตพื้นที่กำหนด

หมวดที่ 4 : รายได้และการจัดการด้านการเงิน

1. รายได้ของชมรม

ชมรมอาจมีรายได้ ดังนี้

- 1.1 การลงหุ้นของสมาชิกในอัตราหุ้นละ 100 บาท
- 1.2 กำไรจากการดำเนินงาน
- 1.3 การจัดกิจกรรมของรายได้ของชมรม
- 1.4 เงินรายได้คงเหลือจากการจัดสรรตามระเบียบของชมรม
- 1.5 เงินอุดหนุนจากภายนอก

2. รายจ่ายของชมรม

รายจ่ายของชมรมมีดังนี้

- 2.1 ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและการดำเนินกิจกรรมของชมรม
- 2.2 เงินปันผลคืนแก่สมาชิก
- 2.3 เงินจัดสรรแก่กองทุนและกิจกรรมต่างๆตามระเบียบของชมรม
- 2.4 อุดหนุนกิจกรรมสาธารณประโยชน์
- 2.5 รายจ่ายอื่นๆตามที่กรรมการบริหารชมรมเห็นชอบ

3. การถือหุ้น การเพิ่มและการถอนหุ้น

- 1.1 สมาชิก 1 คน สามารถถือหุ้นได้ไม่เกิน 100 หุ้น
- 1.2 การถอนหุ้นของสมาชิกจะต้องแจ้งแก่นายทะเบียนหุ้นของชมรมเป็นลายลักษณ์อักษร
- 1.3 การเพิ่มหุ้นของสมาชิกให้เป็นไปตามมติของกรรมการบริหาร

4. การบริหารและการควบคุมของการเงิน

- 4.1 ให้มีเหรียญรับผิดชอบด้านการเงินที่ชัดเจน
- 4.2 ให้มีระบบบัญชีที่เชื่อถือได้ และสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา
- 4.3 เงินรายได้ให้ฝากกับกลุ่มออมทรัพย์ หรือสถาบันการเงินที่น่าเชื่อถือ โดยมีผู้ลงลายมือชื่อถอนเงิน อย่างน้อย 3 ใน 5 คน
- 4.4 เหรียญสามารถถือเงินหมุนเวียนได้ไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการบริหารกำหนด
- 4.5 ให้มีการสรุปรายรับ-รายจ่าย แจ้งแก่สมาชิกทุกระยะ 6 เดือน
- 4.6 ปีบัญชีให้ถือตามปีปฏิทิน

หมวดที่ 5 : บทลงโทษ

หากสมาชิกของชมรม ฯ รายใดละเมิดธรรมนูญและกฎระเบียบของชมรม ฯ ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารนำเข้าที่ประชุมและมีมติให้ตัดเตือน จนถึงขั้นลดหุ้นหรือถอนหุ้นจนหมดความเป็นสมาชิกของชมรม หรือลงโทษด้วยวิธีการใด ๆ ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร

หมวดที่ 6 : ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญชมรม

1. การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสามารถกระทำได้โดยให้ที่ประชุมสามัญเห็นชอบด้วย จำนวนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
2. เมื่อครบ 1 ปีให้คณะกรรมการบริหารชุดก่อนตั้งพิจารณาปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมธรรมนูญของชมรม ให้เหมาะสมกับการดำเนินงานตามเจตนารมณ์ของชมรม

หมวดที่ 7 : บทเฉพาะกาล

คณะกรรมการก่อตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี นับจากวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 หากตำแหน่งของกรรมการใด ๆ ว่างลง กรรมการที่เข้ามาทำหน้าที่ใหม่ มีวาระการทำงานเท่ากับวาระของกรรมการทั้งชุด เมื่อกรรมการชุดก่อตั้งหมดวาระลง กรรมการบริหารชุดต่อไปให้มาจากการเลือกตั้งของสมาชิกชมรม ให้ธรรมนูญชมรมมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป

ลงชื่อ.....

(นายจ่านงค์ ประวิทย์)

ประธานคณะกรรมการบริหาร

ประกาศ

ระเบียบปฏิบัติของกรรมการและสมาชิกของชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

อำเภอคีรีรัฐนิคม

ระเบียบปฏิบัติของคณะกรรมการและสมาชิกชมรม

คณะกรรมการชมรม และสมาชิกเมื่อปฏิบัติหน้าที่ที่บริการนักท่องเที่ยวต้องปฏิบัติ ดังนี้

1. ห้ามดื่มสุราในระหว่างปฏิบัติหน้าที่
2. ห้ามพูดคำหยาบกับนักท่องเที่ยว
3. ห้ามเสพยาเสพติด หรือนำยาเสพติดเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว
4. ห้ามพกพาอาวุธเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว
5. แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย
6. ต้องติดป้ายชื่อหรือแต่งกายด้วยชุดที่กรรมการชมรมกำหนด
7. ต้องไม่ประพฤติดีที่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นแต่จะต้องช่วยกันสอดส่องดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในท้องถิ่นอย่างเคร่งครัด

ระเบียบปฏิบัติของนักท่องเที่ยว

1. ตลอดเส้นทางไม่ทิ้งขยะ โดยเด็ดขาด ให้นำไปทิ้งตามจุดที่กำหนดไว้
2. ไม่ยิงปืน ทำเสียงดัง เป็นการรบกวนสัตว์ป่า และนักท่องเที่ยวอื่น
3. ไม่ก่อไฟก่อนได้รับอนุญาต และต้องดับสนิทเมื่อเสร็จภารกิจแล้ว
4. ต้องดับบุหรี่ให้สนิทก่อนทิ้งตามจุดที่กำหนดไว้
5. ไม่ขีดเขียน ทำสัญลักษณ์อื่นใด ที่เป็นการทำลายธรรมชาติสภาพสิ่งแวดล้อม
6. ไม่นำสิ่งของอื่นใดในป่าออกจากพื้นที่
7. พ้อคำแม่คำที่นำของมาขาย ต้องขายในจุดที่กำหนดให้ ตลอดทั้งดูแลความสะอาดในจุดบริเวณของตนเอง
8. ชำระค่าธรรมเนียมการให้บริการต่าง ๆ ตามอัตราที่หน่วยราชการหรือชมรมกำหนด
9. ไม่กระทำการอันใดที่ผิดจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นไทย
10. เมื่อนักท่องเที่ยวจะเดินทางกลับออกจากหมู่บ้าน ต้องให้ความร่วมมือในการตรวจสอบเพื่อมิให้นำทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งอันใดออกจากพื้นที่ ก่อนได้รับการอนุญาต
11. เพื่อความปลอดภัยของบุคคลนักท่องเที่ยว และทรัพยากรอันมีค่า ผู้ที่จะเข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้าน ทั้งก่อนเข้าและออกไป ต้องได้รับการตรวจสอบซักถามจากคณะกรรมการ ฯ ณ จุดตรวจของหมู่บ้าน
12. นักท่องเที่ยวทุกคนพึงต้องช่วยกันเสียสละเงิน เพื่อเป็นการบำรุงรักษา และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของหมู่บ้านให้ยั่งยืน ตามอัตราค่าธรรมเนียมที่ประกาศไว้

13. ไม่ให้พกพาอาวุธต้องห้ามตามกฎหมาย
14. ขับรถด้วยความเร็วไม่เกินอัตราที่กำหนด
15. ไม่กระทำการอันใดให้เป็นที่รบกวนชุมชนนักท่องเที่ยว หรือสัตว์ป่าทุกชนิด
16. ไม่ทิ้งขยะเกลื่อนกลาด
17. ไม่ประพฤติผิดศีลธรรม จารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
18. การเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปในเขตป่า ต้องมีมัคคุเทศก์ของหมู่บ้านนำไปทุกครั้ง

มาตรการและแนวปฏิบัติด้านต่าง ๆ

1. มาตรการรักษาความปลอดภัยให้ชุมชนและนักท่องเที่ยว

- 1.1 การเข้ามาท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ ต้องแจ้งให้คณะกรรมการรับทราบก่อนล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า 2 วัน
- 1.2 ห้ามพกพาอาวุธทุกชนิดเข้ามาในหมู่บ้าน
- 1.3 เมื่อเข้ามาในเขตของหมู่บ้าน ไม่ให้ขับรถเกินอัตราที่หมู่บ้านกำหนด
- 1.4 การเดินป่าต้องมีมัคคุเทศก์/ผู้นำทางของหมู่บ้านเข้าร่วมทุกครั้ง โดยใช้ 1 คนต่อนักท่องเที่ยวไม่เกิน 10 คน

2. มาตรการอนุรักษ์ บริเวณ อาคารสถานที่

- 2.1 ไม่ทิ้งขยะ กิ่งไม้ใบหญ้า สิ่งปฏิกูลเกลื่อนกลาดบริเวณที่สาธารณะ หรือในลำน้ำห้วย หากทำการฝ่าฝืนให้ปรับตามกฎหมาย
- 2.2 จัดตั้งร้านค้าในที่หรือตามจุดที่กำหนดไว้
- 2.3 ไม่ให้นำอาหาร เครื่องดื่ม เข้าไปกินในเขตบริเวณที่กำหนดห้าม
- 2.4 เจ้าของบ้านเรือนต้องปรับปรุง ตกแต่งบ้านของตนเอง ให้สะอาดถูกสุขลักษณะอนามัยอยู่เสมอ
- 2.5 ช่วยกันจัดหาไม้ดอกไม้ประดับมาปลูกตกแต่ง บริเวณบ้านเรือนที่อยู่อาศัย หรือแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นเอกลักษณ์สวยงามตลอดปี

3. มาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

- 3.1 ไม่อนุญาตให้บุกรุกพื้นที่ทำกิน เกินขอบเขตครอบครองของตนเองตามกฎหมายหรือสิทธิที่มีอยู่เดิม
- 3.2 ไม่ให้ตัดไม้นอกเขตพื้นที่สิทธิของตนเอง หรือหากเป็นเขตสิทธิพื้นที่ของตนเองต้องได้ รับการอนุญาตก่อนทุกครั้ง
- 3.3 ไม่ให้เหยียบย่ำทำลายพืชพรรณไม้ทุกชนิดหรือตัดต้นไม้ทำลายป่า ยกเว้นต้นไม้พรรณไม้ที่ปลูกทดแทนขึ้นได้ในเวลาอันรวดเร็ว เช่น ไม้ไผ่ ต้นกล้วย ต้นหวาย หรือกิ่งแขนงไม้ต่าง ๆ เพื่อนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ขาย แต่ต้องไม่กระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อมและต้องอยู่ในความดูแลของคณะกรรมการ

4. มาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่า

- 4.1 ไม่ให้มีการล่า จับ ทำลาย สัตว์ป่า สัตว์น้ำ และสัตว์น้ำในเขตหวงห้ามทุกชนิด
- 4.2 กำหนดให้พื้นที่ในหมู่บ้านเป็นเขตอภัยทาน ปลอดภัยจากการล่าทำลายและรังแกสัตว์ป่า และสัตว์น้ำทุกชนิด

5. มาตรการอนุรักษ์ แม่น้ำลำคลอง

- 5.1 ปลุกสิ่งก่อสร้างใด ๆ ส่วนบุคคล ต้องอยู่ห่างจากลำน้ำ ลำห้วย ตามที่กฎหมายกำหนด
- 5.2 ไม่ให้ทิ้งขยะ สิ่งปฏิกูลอื่นใดลงในลำน้ำห้วย ฝ่าฝืนปรับตามกฎหมาย
- 5.3 ไม่ให้ทิ้งน้ำเสีย สิ่งสกปรกลงในลำน้ำ
- 5.4 ไม่ให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเส้นทางเดินของลำน้ำ เพื่อประโยชน์ของตนเอง

6. มาตรการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น

- 6.1 ไม่ประพฤติดิจจาริตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
- 6.2 ไม่กระทำสิ่งผิดกฎหมายในหมู่บ้าน
- 6.3 นำเสนอวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และต้อนรับผู้มาด้วยอัธยาศัยไมตรีที่ดีงามกับนักท่องเที่ยว

ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2550

ลงชื่อ.....

(นายจ่านงค์ ประวิทย์)

ประธานกรรมการบริหาร

คำสั่ง

แต่งตั้งคณะกรรมการผู้มีสิทธิ์ลงลายมือชื่อในการเบิกเงินจากธนาคาร ตามมติที่ประชุม เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2550 จึงแต่งตั้งบุคคลผู้มีสิทธิ์ลงลายมือชื่อในการเปิดบัญชีธนาคาร และลงลายมือชื่อเบิกเงิน ดังนี้

1. ประธานคณะกรรมการบริหาร
2. เสรัญญิก
3. ผู้ช่วยเสรัญญิก
4. กรรมการและเลขานุการ
5. นายประจวบ วิเชียรวงศ์

การถอนเงินจากธนาคาร จะต้องมีลายมือชื่อคณะกรรมการอย่างน้อย 3 ใน 5 คน

สั่ง ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2550

ลงชื่อ.....

(นายจ่านงค์ ประวิทย์)

ประธานกรรมการบริหาร

ประกาศ

กำหนดอัตราค่าบริการทางการท่องเที่ยว

ก. ค่าบริการการท่องเที่ยว (โปรแกรม 1 วัน อาหาร 2 มื้อ พร้อมยานพาหนะ และมัคคุเทศก์นำเที่ยว)
คนละ 700 บาท

ข. ค่าตอบแทนผู้ให้บริการ

1) ค่าอาหาร	80	บาท/มื้อ/คน
2) ค่าที่พัก	100	บาท/คืน/คน
3) ค่าบริการนำเที่ยว	300	บาท/วัน
4) ค่าบริการรถ		

4.1 รถกระบะ 500 บาท/วัน (ไม่รวมค่าน้ำมันเชื้อเพลิง)

4.2 รถขับเคลื่อน 4 ล้อ 1,000 บาท/วัน (ไม่รวมค่าน้ำมันเชื้อเพลิง)

5) ค่าบริการแพ 100-150 บาท/คน/วัน

ค่าบริการตามประกาศนี้ อาจปรับเปลี่ยนตามปริมาณและประเภทของนักท่องเที่ยว ตามดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหาร หรือบุคคลที่คณะกรรมการบริหารมอบอำนาจในการตัดสินใจ

ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2550

ลงชื่อ.....

(นายจ่านงค์ ประวิทย์)

ประธานกรรมการบริหาร

ประกาศ
แนวทางการบริหารจัดการรายได้ของชมรมการท่องเที่ยว

1. กำไรจากการท่องเที่ยวจัดสรรแก่บุคคลและกองทุนและกิจกรรม ดังนี้

1.1 ปีนผลแก่สมาชิก	ร้อยละ	50
1.2 จัดสรรแก่กองทุนอนุรักษ์คลองยัน	ร้อยละ	10
1.3 จัดสรรแก่กองทุนสวัสดิการสมาชิก	ร้อยละ	10
1.4 สนับสนุนกิจกรรมสาธารณประโยชน์	ร้อยละ	5
1.5 ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	ร้อยละ	20
1.6 เป็นทุนหมุนเวียนของชมรม	ร้อยละ	5
2. ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารจัดเป็นทุนหมุนเวียนของชมรม
3. การจัดสรรกำไรดำเนินการปีละ ไม่เกิน 2 ครั้ง

ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2550

ลงชื่อ.....

(นายจ่านงค์ ประวิทย์)

ประธานกรรมการบริหาร

ใบสมัครสมาชิกชมรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอำเภอคีรีรัฐนิคม

ใบสมัครเลขที่.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

1) สมัครในนาม

ส่วนตัว (กรอกรายละเอียดข้อ 2.)

กลุ่มองค์กร (กรอกรายละเอียดข้อ 3.)

2) ประวัติส่วนตัว

ข้าพเจ้าชื่อ (นาย/นาง/นางสาว).....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

อายุ.....ปี อาชีพ.....วุฒิการศึกษา.....

บิดาชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

มารดาชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

จำนวนสมาชิกในครอบครัว.....คน ชาย.....คน หญิง.....คน

3) ประวัติองค์กร

ชื่อองค์กร..... ประเภทองค์กร.....จำนวนสมาชิก.....คน

4) สถานที่สามารถติดต่อได้สะดวก

บ้านเลขที่.....ชื่อหมู่บ้าน.....หมู่ที่.....ตำบล.....

กิ่งอำเภอ/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

5) การลงหุ้นเพื่อการเป็นสมาชิกชมรมราคาอย่างต่ำหุ้นละ 100 บาทต่อคนหรือต่อกลุ่ม รวมกันแล้วไม่เกิน 100

หุ้น โดยข้าพเจ้าได้ลงหุ้น จำนวน.....หุ้น คิดเป็นเงิน.....บาท

(ตัวอักษร).....

6. ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อเพื่อรับรองเป็นหลักฐานในการสมัครสมาชิกชมรม

(ลงชื่อ)..... (.....) ผู้สมัครสมาชิกชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ/...../.....	(ลงชื่อ)..... (.....) ประธานคณะกรรมการชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ/...../.....
(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง (.....)	(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง (.....)

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอคีรีรัฐนิคม (ชุดก่อตั้ง)

อาศัยอำนาจตามธรรมนูญชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอคีรีรัฐนิคมว่าด้วยการบริหารชมรม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา และคณะกรรมการบริหารชมรมตามรายนาม ดังนี้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

1. เกษตรอำเภอคีรีรัฐนิคม
2. ผู้อำนวยการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอคีรีรัฐนิคม
3. หัวหน้าหน่วยจัดการต้นน้ำตาปี
4. นายกองต์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง
5. นายกองต์การบริหารส่วนตำบลน้ำหัก
6. ผู้ใหญ่บ้านพื้นที่ติดลำน้ำคลองยันทุกหมู่บ้าน
7. นายวสันต์ ศักดา
8. นายทรงยศ คงทอง
9. นายทรงพล ชื่นอารมณ
10. นายสอรัฐ มากบุญ

คณะกรรมการบริหาร

1. นายจ่านงค์ ประวิทย์	ประธานกรรมการ
2. นายไพบุลย์ คชโสภณ	รองประธานกรรมการนายสำราญ คนที่ 2
3. นายสำราญ วิเชียรพร	รองประธานกรรมการ คนที่ 1
4. นายสุนันท์ คุ่มนุ้ย	กรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์
5. นายวิจิต จิตรสม	กรรมการและผู้ช่วยฝ่ายประชาสัมพันธ์
6. นายนาวา จันทรสังสา	กรรมการฝ่ายปฏิคม
7. นางสาวอรพรรณ วิโรจน์	กรรมการฝ่ายปฏิคม
8. นายปรีชา พุดคำ	กรรมการเหรียญก
9. นางจิรา นาคช่วย	กรรมการและผู้ช่วยเหรียญก
10. นางณภัทรสร ศักดา	กรรมการและเลขานุการ
11. นางปฎิพร ประวิทย์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
12. นายคณิง คงรักษา	กรรมการฝ่ายตรวจสอบ
13. นายประจวบ วิเชียรวงศ์	กรรมการฝ่ายตรวจสอบ

14. นางศรีโสภา อินทว้าง กรรมการฝ่ายประเมินผล
 15. นายปรีชา รสเจริญ กรรมการฝ่ายประเมินผล

อำนาจหน้าที่กรรมการบริหาร

1. วางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณลุ่มน้ำคลองยัน
2. พัฒนาโปรแกรม และกิจกรรมการท่องเที่ยว
3. ประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายการท่องเที่ยว
4. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
5. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยว
6. จัดหา และดูแลรักษาอุปกรณ์ของชมรม
7. ประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวอื่นในพื้นที่ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่
8. กำกับ ดูแล ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว
9. ออกระเบียบ ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของชมรม
10. แต่งตั้งบุคคลรับผิดชอบงานต่าง ๆ ของชมรม
11. เสนอแนะต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดระเบียบการท่องเที่ยวบริเวณลุ่มน้ำคลองยัน
12. ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่สมาชิกมอบหมาย

สั่ง ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2550

ลงชื่อ.....

(นายจ่านงค์ ประวิทย์)

ประธานกรรมการบริหาร

คณะกรรมการชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กิ่งอำเภอวิภาวดี

กรรมการบริหารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1. นายสมพร	อินทรมณี	ประธาน
2. นายวินัส	สีกเสื่อ	รองประธาน คนที่ 1
3. นายประสิทธิ์	ศักดิ์ดา	รองประธาน คนที่ 2
4. นายไพศาล	นิจันท์พันธ์ศรี	เหรัญญิก
5. นางสาวบัวคำ	พรพรม	เลขานุการ
6. นายเฉลิม	ไต่ยง	ผู้ช่วยเลขานุการ
7. นายเขวากิจ	ปานจินดา	ประชาสัมพันธ์
8. นายวิเชียร	สุขบ้านยาง	ประชาสัมพันธ์
9. นายพล	สงทอง	กรรมการ
10. นายยินดี	สุวรรณ โชติ	กรรมการ
11. นายประนอด	หอมเดช	กรรมการ

คณะกรรมการที่ปรึกษา ประกอบด้วย

1. ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอวิภาวดี
2. พ.ต.อ. โกมล วัตตราภรณ์ ผกก.สภ.กิ่งอ.วิภาวดี
3. นายสุกิจ มีพริ้ง ปลัดอำเภอ
4. นายถาวร ศรีประจันท์ เกษตรอำเภอคีรีรัฐนิคม
5. นายทรงพล ชื่นอารมณ์
6. นายวินัย ห่อบุตร

395

15 ก.พ. 2550

13.054

ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ถ.คอนนัค อ.เมืองฯ สฎ 84000

ที่ มท 0882.3/ 209A

9 กุมภาพันธ์ 2550

ฝ่ายวิชาการ	
ที่	3069
วันที่	16 ก.พ. 50

เรื่อง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตามนโยบายของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เรียน ทางหลวงชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือถึงอำเภอวิภาวดี ที่ สฎ 1917/265 ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2550

ด้วยจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้รับรายงานจากกิ่งอำเภอวิภาวดี กรณีขอให้ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตามนโยบายของจังหวัด สายบ้านเขียวขวัญ หมู่ที่ 5 ตำบลตะกุกเหนือ ถึงบ้านคลองวาย หมู่ที่ 7 ตำบลตะกุกเหนือ จากเดิมถนนลูกรังเป็นถนนลาดยาง ระยะทางประมาณ 27 กิโลเมตร ในการนี้ ราษฎรที่อยู่ในแนวเขตถนนดังกล่าว ได้จัดทำบันทึกยินยอมมอบที่ดินในแนวเขตถนนที่จะปรับปรุงกว้าง 30 เมตร ให้ครบถ้วนแล้ว พร้อมมีความเห็น ควรให้สำนักงานทางหลวงชนบทเข้าไปดำเนินการ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือถึงอำเภอวิภาวดี ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาคำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

Wachon

(นายพินิจ เนตรพุกกณะ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

☐ ฝ่ายบริหาร	☒ ฝ่ายวิชาการ	☐ ฝ่ายวิศวกรรม
☐ ฝ่ายบำรุงรักษา	☐ แผนกเครื่องกล	☐
☐ เกษตรกรรม	☐ เวชภัณฑ์	☐ ระบาย
☒ เศรษฐกิจ	☐ เศรษฐกิจปฏิรูป	☐ อื่นๆ
☐	☐	☐

4

(นายสุวิทย์ ยอดสุรางค์)

สำนักงานขนส่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร/โทรสาร 0-7727-2218 (มท) 65432

จนท.จว.
- ยงยศ นิ่ม / 16 ก.พ. 50
- นายพินิจ เนตรพุกกณะ
ปลัดจังหวัดสุราษฎร์ธานี
16 ก.พ. 50

สำเนาถูกต้อง

Signature

ฉบับสมบูรณ์ประมาณ 328

(นายจรวย ใจบุญสุข)

นายช่างโยธา 6

สำเนาฉบับ

ที่ คค 0716/สฎ/ ๒๙๘

สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ถ.อำเภอ อ.เมือง ฯ จ.สุราษฎร์ธานี 84000

21 มีนาคม 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

เรียน หัวหน้าสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือจังหวัด ที่ มท 0882.3/2094 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2550 จำนวน 1 ชุด
2. แผนที่เส้นทาง (1:50,000) จำนวน 1 ชุด
3. ภาพถ่ายสายทาง จำนวน 1 ชุด

ด้วยสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับแจ้งจากจังหวัดว่า กิ่งอำเภอวิภาวดี มีความประสงค์จะปรับปรุงเส้นทางคมนาคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตามนโยบายของจังหวัด เริ่มต้นโครงการจากบ้านเขี้ยวขวัญ หมู่ที่ 5 ตำบลตะกุกเหนือ สิ้นสุดโครงการ ณ บ้านคลองวาย หมู่ที่ 7 ตำบลตะกุกเหนือ กิ่งอำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระยะทางประมาณ 27.000 กิโลเมตร

สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ตรวจสอบพื้นที่และสำรวจข้อมูลเบื้องต้นสายทางแล้วปรากฏว่า พื้นที่ที่เส้นทางผ่านส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าไม้และเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ สำนักงาน ฯ จึงใคร่ขอทราบข้อมูลพื้นที่ตั้งโครงการ (ตามแผนที่) ว่าเป็นพื้นที่หวงห้ามตามกฎหมายหรือไม่ เนื่องจากถ้าก่อสร้างเป็นถนนลาดยางตามมาตรฐานกรมทางหลวงชนบทจำเป็นต้องใช้เขตทาง ช้างละ 15.00 เมตร ผลประการใด กรุณาแจ้งสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานีทราบด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

4

(นายสุวิทย์ ยอดสุรางค์)

ทางหลวงชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เนาถูกต้อง

นายวิชากร
โทร. 0 - 7727 - 5202

นายช่างโยธา ๐

ทวงหลวงชนบท	วันที่	
หัวหน้าฝ่าย	วันที่	19 มี.ค. 50
หัวหน้างาน	วันที่	
เจ้าหน้าที่	วันที่	19 มี.ค. 50
เจ้าหน้าที่	วันที่	19 มี.ค. 50

ที่ คค 0716/สฎ 1445

สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง ฯ จ.สุราษฎร์ธานี 84000

3 เมษายน 2550

เรื่อง การขอทราบแผนการก่อสร้างถนน

เรียน หัวหน้าโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณคลองยัน (นายสอรัฐ มากบุญ)

อ้างถึง หนังสือที่ สร. 900.1/พิเศษ ลงวันที่ 29 มีนาคม 2550

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือจังหวัดที่ มท. 0882.3/2094 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2550
2. สำเนาหนังสือที่ คค 0716/สฎ/698 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้รับการสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณคลองยันเชื่อมโยง อำเภอบ้านตาขุน - กิ่งอำเภอวิภาวดี - อำเภอไชยา และมีความประสงค์จะขอทราบแผนการก่อสร้างเส้นทางสายตะกุกเหนือ - อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง - ปากหมาก - ไชยา นั้น

สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขอเรียนว่าเส้นทางดังกล่าว ปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบลตะกุกเหนือ) และได้ขอสนับสนุนงบประมาณเพื่อก่อสร้างถนนลาดยางเส้นทางดังกล่าว ซึ่งสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ระหว่างประสานข้อมูลพื้นที่ตั้งโครงการกับหน่วยงานที่รับผิดชอบว่าเป็นพื้นที่หวงห้ามตามกฎหมาย สามารถดำเนินการได้หรือไม่ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (1),(2)

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ ยอดสุรางค์)

ทางหลวงชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0 - 7727 - 5202

โทรสาร 0 - 7727 - 5202

เครื่องมือในการสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยวและความพร้อมของชุมชน

ใบงานที่ 1 ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

หากท่านจะชวนคนภายนอกมาท่องเที่ยวในชุมชนของท่าน ท่านจะพาเขาไปท่องเที่ยวที่ไหนบ้าง

ก. ประเภทแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....

ข. ประเภทโบราณสถาน โบราณวัตถุ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา

- 1.....
- 2.....
- 3.....

ค. ประเภทวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของชุมชน

- 1.....
- 2.....
- 3.....

ง. ประเภทกิจกรรมหรือสิ่งก่อสร้างใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน

- 1.....
- 2.....
- 3.....

ผู้ให้ข้อมูล

ชื่อ-สกุล.....อายุ.....ปี

อาชีพ.....

สถานที่ติดต่อ.....

ใบงานที่ 3 ความพร้อมของชุมชน

การท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นได้เมื่อชุมชนมีความพร้อมที่จะรับผิดชอบการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบพื้นฐานทางการท่องเที่ยว ท่านคิดว่าในตำบลของท่านมีความพร้อมในด้านต่างๆ ต่อไปนี้ระดับใด

- 0 = ยังไม่มีความพร้อม
- 1 = มีความพร้อมในระดับน้อยที่สุด
- 2 = มีความพร้อมในระดับน้อย
- 3 = มีความพร้อมในระดับปานกลาง
- 4 = มีความพร้อมในระดับมาก
- 5 = มีความพร้อมในระดับมากที่สุด
- 6 = ไม่ทราบข้อมูล

โปรดเขียนเครื่องหมายลงในช่องเพื่อแสดงศักยภาพในแต่ละด้านในตารางข้างล่าง

รายการ	ระดับความพร้อม
ก. ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	
<u>1. ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล</u>	
1.1 อบต.มีนโยบายจะพัฒนาการท่องเที่ยวในตำบลที่ชัดเจน	
1.2 นายก อบต. มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการท่องเที่ยว	
1.3 มีการบรรจุแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาของ อบต. ในปี 2549- 2551	
<u>2. ความพร้อมของประชาชน</u>	
2.1 ประชาชนส่วนใหญ่เสนอให้มีการพัฒนาท่องเที่ยวในเวทีประชาคมตำบล/หมู่บ้าน	
2.2 ประชาชนมีความเป็นมิตร พร้อมจะต้อนรับนักท่องเที่ยว	
2.3 ชุมชนมีความปลอดภัย ปลอดภัยอาชญากรรมและยาเสพติด	
ข. ด้านการบริหารการท่องเที่ยว	
1. อบต.พร้อมจะเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารและพัฒนการท่องเที่ยว	
2. มีองค์กรอื่นของชุมชนที่พร้อมจะเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหาร และพัฒนาการท่องเที่ยว	
3. ชุมชนมีบุคคลที่มีความเข้าใจและมุ่งมั่นจะพัฒนาการท่องเที่ยว	

รายการ	ระดับความพร้อม
ค. ด้านบริการการท่องเที่ยว 1. ชุมชนมีความพร้อมจะจัดรวมกันเป็นกลุ่มหรือชมรมการท่องเที่ยว	
2. กลุ่มหรือบุคคลที่เหมาะสมและมีความพร้อมที่จะเป็นผู้นำเที่ยว	
3. มีผู้สนใจจะจัดบริการบ้านพักแก่นักท่องเที่ยวในชุมชน	

แบบสอบถามความพึงพอใจทางการท่องเที่ยว

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความพึงพอใจของท่านด้านสถานการณ์และการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สำเร็จต่อไป

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการให้ข้อมูลในทุกด้านตามความเป็นจริง และขอขอบคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

- 1) เพศ ชาย หญิง
- 2) อายุ ต่ำกว่า 15 ปี 16 – 25 ปี
 26 – 40 ปี 41 – 60 ปี
 มากกว่า 60 ปี
- 3) ระดับการศึกษา ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า
 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ปริญญาตรีหรือสูงกว่า
- 4) อาชีพ ข้าราชการ พนักงานบริษัทเอกชน
 พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัว
 รับจ้าง เกษตรและประมง
 อื่นๆ (ระบุ).....
- 5) ที่อยู่หรือที่ปฏิบัติงานประจำ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก
 ภาคกลาง ภาคใต้

6) วัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง

- เพื่อพักผ่อน
- เพื่อการกีฬาและการผจญภัย
- มาประชุม ร่วมสัมมนา
- มาเยี่ยมญาติ
- เพื่อความบันเทิง หากความสนุก
- เพื่อศึกษาหาความรู้
- มาทำบุญ
- อื่นๆ (ระบุ).....

7) สถานที่ซึ่งท่านแวะท่องเที่ยวก่อนหน้านี้ คือที่ใด

- ไม่มี มาท่องเที่ยวจังหวัดนี้โดยเฉพาะ
- แวะท่องเที่ยว ณ.....จังหวัด.....

8) ท่านตั้งใจจะท่องเที่ยวในจังหวัดนี้เป็นเวลานานเพียงใด

- ครึ่งวัน
- 1 วัน
- 2 วัน
- 3 วัน
- อื่น ๆ
- ไม่ได้กำหนดไว้

9) หลังจากเสร็จสิ้นการท่องเที่ยวในจังหวัดนี้แล้ว ท่านมีเป้าหมายจะไปท่องเที่ยวต่อ ณ ที่ใด

- ไม่เดินทางต่อ
- เดินทางต่อไปยัง.....จังหวัด.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่แน่ใจ/ ไม่มีข้อมูล
1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว						
1.1 แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ						
- ความเป็นธรรมชาติ/ ความสวยงาม						
- ความสมบูรณ์ของทรัพยากรท่องเที่ยว						
- การพัฒนา การตกแต่งภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยว						

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่แน่ใจ/ ไม่มีข้อมูล
1.2 แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม						
- ความน่าสนใจ						
- ความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น						
- คุณค่าทางวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว						
1.3 ด้านโปรแกรมและกิจกรรมการท่องเที่ยว						
2. ด้านการให้บริการ						
2.1 การให้การต้อนรับและการมีมิตรภาพที่ดี						
2.2 การให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว						
2.3 ความสะดวกในการเดินทางตามโปรแกรมการท่องเที่ยว						
2.4 ความรวดเร็วในการให้บริการต่างๆ ของภาครัฐ						
2.5 ความสะอาดของที่พักร						
2.6 การอำนวยความสะดวกต่างๆ ของที่พัก						
2.7 ความเหมาะสมของราคาค่าที่พัก						
2.8 ความสะอาดของร้านอาหาร						
2.9 อาหารอร่อยมีคุณภาพเหมาะสมกับราคา						
2.10 การให้บริการของยานพาหนะในแหล่งท่องเที่ยว						
2.11 ความหลากหลายของสินค้าจากชุมชนและของที่ระลึก						
2.12 การดูแลรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว						
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน						
3.1 ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวแต่ละจุด						
3.2 ความพร้อมด้านไฟฟ้าและน้ำประปาในแหล่งท่องเที่ยว						
3.3 ความพร้อมของระบบสื่อสารและโทรคมนาคม						
3.4 ความพร้อมด้านเอกสารหรือผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว						

11) ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้จากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ญาติบอกให้ทราบ
- เพื่อน
- ข่าวสารประชาสัมพันธ์ของจังหวัด
- ข่าวจากรายงานวิทยุ โทรทัศน์
- ข่าวจากหนังสือพิมพ์
- ข่าวจากหนังสือ นิตยสารต่าง ๆ
- อื่น ๆ (ระบุ).....

12) ข้อเสนอแนะอื่นๆ

สถานที่เก็บข้อมูล

ที่ตั้ง _____ ตำบล _____

อำเภอ _____ จังหวัด _____

ผลการทดลองท่องเที่ยว

หลังเสร็จสิ้นการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวทำการประเมินศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวและความพึงพอใจในการท่องเที่ยว ในแต่ละ โปรแกรม ซึ่งปรากฏผลการทดลอง ดังนี้

โปรแกรมที่ 1 เส้นทาง “ศึกษาธรรมชาติและวิถีชีวิตชุมชน อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง”

ก. คณะนักท่องเที่ยว

1) จำนวน	15	คน
2) เพศ ชาย	7	คน
หญิง	8	คน
3) อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 26-40 ปี และ 41-60 ปี		
4) ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	1	คน
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	2	คน
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	2	คน
ปริญญาตรี	7	คน
สูงกว่าปริญญาตรี	3	คน
รวม	15	คน
5) อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	10	คน
เกษตรกร/ประมง/ปศุสัตว์	2	คน
อื่น ๆ	3	คน

6) ประสบการณ์ในการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่เดินทางใน โปรแกรมที่ 1 ส่วนใหญ่มีเป้าหมายในการท่องเที่ยว เพื่อพักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาเพื่อความบันเทิง ร้อยละ 46.7 และเพื่อศึกษาหาความรู้ และจับจ่ายซื้อของที่ถูกใจ ร้อยละ 40

7) ความคาดหวังของนักท่องเที่ยว

คณะนักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในการเดินทางท่องเที่ยวใน โปรแกรมนี้ ดังนี้

1. ศึกษาธรรมชาติ และผจญภัย
2. อยากรู้จักแหล่งท่องเที่ยวและมีความประทับใจ
3. ต้องการพักผ่อน
4. ได้รับความบันเทิง
5. ศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

6. หาประสบการณ์ใหม่

ข. ผลของการท่องเที่ยว

1. ระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

จากการประเมิน โดยนักท่องเที่ยว จำนวน 15 คน พบว่าแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวในโปรแกรม มีศักยภาพในด้านต่าง ๆ ดังนี้

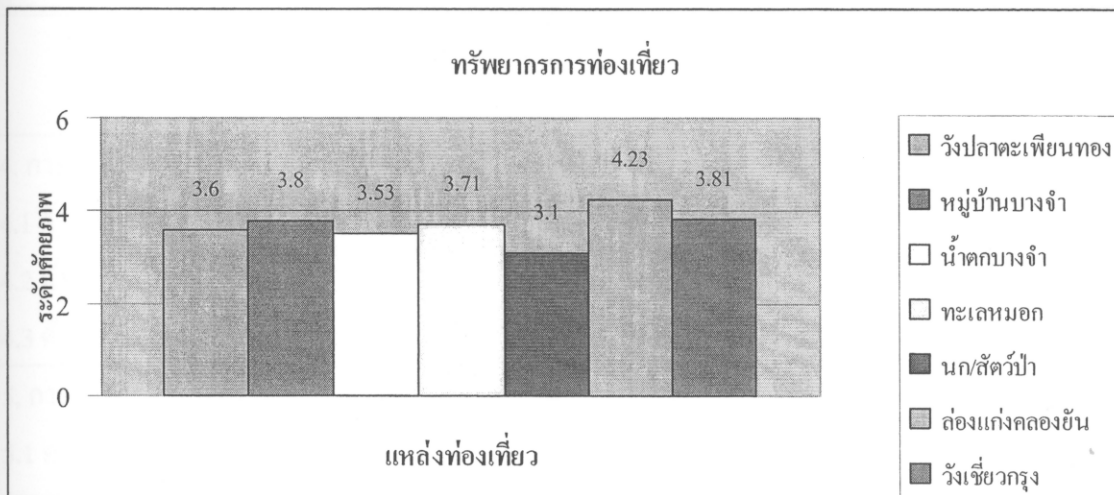
ทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระดับศักยภาพ				ค่าเฉลี่ย	ศักยภาพโดยรวม
	ความสวยงาม ความน่าสนใจ	ความสามารถในการเข้าถึง	สิ่งอำนวยความสะดวก	ความปลอดภัยและความพร้อมด้านอื่น ๆ		
1. วังปลาตะเพียนทอง	3.80	3.73	3.33	3.40	3.60	มาก
2. หมู่บ้านบางจำ	4.07	3.47	3.67	3.93	3.80	มาก
3. น้ำตกบางจำ	3.07	3.60	3.67	3.60	3.53	มาก
4. ทะเลหมอก	4.13	3.53	3.40	3.80	3.71	มาก
5. นก/สัตว์ป่า	3.33	2.87	3.07	3.13	3.10	ปานกลาง
6. ล่องแก่งคลองยัน	4.53	4.20	4.07	4.13	4.23	มาก
7. วังเขิวกรุ้ง	4.13	3.80	3.53	3.80	3.81	มาก

ตารางที่ 1 ระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 1

หมายเหตุ

คะแนนระหว่าง 4.50-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนระหว่าง 3.50-4.49	หมายถึง	มาก
คะแนนระหว่าง 2.50-3.49	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนระหว่าง 1.50-2.49	หมายถึง	น้อย
คะแนนระหว่าง 1.00-1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 1 ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว โปรแกรมที่ 1 โดยรวมจะมีศักยภาพในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจากความสวยงาม และความน่าสนใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก จึงมีความเหมาะสมในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

แผนภูมิที่ 1 เปรียบเทียบศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว โปรแกรมที่ 1

2. ความพึงพอใจในการจัดการท่องเที่ยว

คณะนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยว และการให้บริการทางการท่องเที่ยว ตามโปรแกรมที่มีการทดลอง ดังนี้

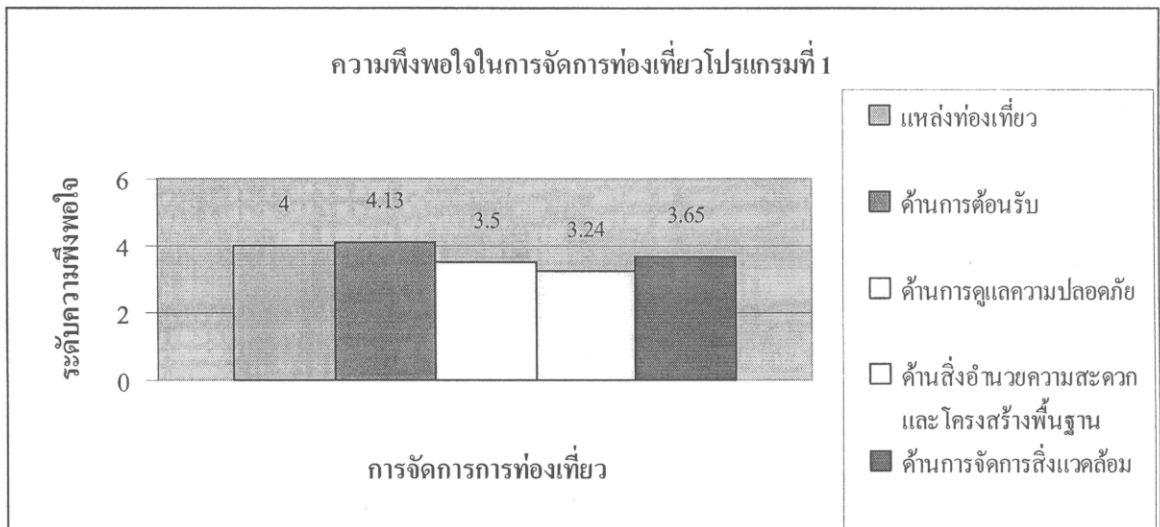
ด้าน	ค่าเฉลี่ย	Std	ระดับความพึงพอใจ
ก. แหล่งท่องเที่ยว			
1. ความสมบูรณ์ตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว	4.60	.50	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของระดับการพัฒนา	3.60	.82	มาก
3. แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีความน่าสนใจของกิจกรรมวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมชุมชน	3.70	.61	มาก
โดยรวม	4.00		มาก
ข. ด้านการต้อนรับ			
1. การต้อนรับ	4.60	.50	มากที่สุด
2. การมีมิตรภาพที่ดีของชุมชน	4.53	.63	มากที่สุด
3. การให้บริการข้อมูลข่าวสาร	3.60	.82	มาก

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	Std	ระดับ ความพึงพอใจ
4. การบริการยานพาหนะและการขนส่ง			
4.1 ด้านความสะดวก	4.20	.77	มาก
4.2 ด้านความสะอาด	4.06	.79	มาก
4.3 ด้านความปลอดภัย	4.06	.79	มาก
5. การบริการด้านอาหาร			
5.1 ความอร่อย	4.33	.61	มาก
5.2 ความเพียงพอ	4.60	.63	มากที่สุด
5.3 ความสะอาด	4.33	.72	มาก
5.4 รายการอาหาร	4.13	.91	มาก
6. การบริการที่พัก			
6.1 การบริการที่พัก โครงสร้างแข็งแรง	4.06	.70	มาก
6.2 ความสะอาดของที่พัก	3.80	.86	มาก
6.3 ความสะอาดของห้องน้ำ	3.20	.86	ปานกลาง
6.4 ความปลอดภัย	4.26	.59	มาก
6.5 บรรยากาศรอบ ๆ ที่พัก	4.33	.72	มาก
โดยรวม	4.13		มาก
ค.ด้านการดูแลความปลอดภัย			
1. การให้ความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติระหว่างเดินทาง	3.40	.98	ปานกลาง
2. การมีระบบในการดูแลความปลอดภัยช่วยเหลือเมื่อมีภัย	3.60	.82	มาก
โดยรวม	3.50		มาก
ง. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน			
1. ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ	3.53	1.06	มาก
2. การเชื่อมโยงของโครงข่ายการคมนาคม	3.13	1.30	ปานกลาง
3. ความเหมาะสมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน	3.13	1.18	ปานกลาง
4. ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	3.20	1.26	ปานกลาง
โดยรวม	3.24		ปานกลาง

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	Std	ระดับความพึงพอใจ
จ. ด้านการจัดการสิ่งแวดลอม			
1. การดูแลความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	4.13	.63	มาก
2. การบำบัดน้ำเสียของแหล่งท่องเที่ยว	3.20	1.26	ปานกลาง
3. การควบคุมเสียงรบกวน	3.20	1.78	ปานกลาง
4. การจัดระเบียบชุมชน	3.40	1.50	ปานกลาง
5. การก่อสร้างที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	4.06	.79	ปานกลาง
6. การป้องกันการบุกรุก ทำลายทรัพยากรการท่องเที่ยว	3.66	1.54	มาก
7. การควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยวเหมาะสมกับความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	3.93	1.22	มาก
โดยรวม	3.65		มาก
โดยภาพรวม	3.70		มาก
ฉ. ความพึงพอใจต่อโปรแกรมท่องเที่ยว	4.50	.61	มาก

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจในการจัดการท่องเที่ยว โปรแกรมที่ 1

จากตารางที่ 3 พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในการจัดการท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.70) ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง (3.24)

แผนภูมิที่ 2 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในการให้บริการและความพร้อมด้านการท่องเที่ยว โปรแกรมที่ 1

จากข้อมูลสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวในโปรแกรมที่ 1 มีศักยภาพสูง ซึ่งสามารถยืนยันได้อย่างชัดเจนจากความรู้สึคนักท่องเที่ยวที่จะกลับมาท่องเที่ยวซ้ำร้อยละ 92.90 และจะแนะนำให้คนอื่นเข้ามาท่องเที่ยวร้อยละ 100 ตามตารางที่ 3

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. หากมีการท่องเที่ยวในโปรแกรมที่ 1 ในโอกาสต่อไป ท่านจะมาเที่ยวหรือไม่	13	92.90
1.1 มาแน่นอน		
1.2 ไม่แน่ใจ		
1.3 ไม่มา		
1.4 อื่น ๆ ระบุ		
2. ท่านจะแนะนำผู้อื่น ให้มาท่องเที่ยวในพื้นที่หรือโปรแกรมนี้หรือไม่	14	100
2.1 แนะนำอย่างเต็มที่		
2.2 แนะนำบ้าง		
2.3 ไม่แนะนำ		

ตารางที่ 3 ระดับความประทับใจในการท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 1

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. บางช่วงต้องแกลงไม่สนุกเท่าที่ควร เพราะกระแสน้ำนิ่ง
2. ธรรมชาติสองฝั่งคลองถูกทำลายหมดความเป็นธรรมชาติไปมาก

โปรแกรมที่ 2 เส้นทาง “ศึกษาวัฒนธรรม วิถีชุมชน และสัมผัสสายน้ำ วังปลา”

ก. คณานักท่องเที่ยว

1. จำนวน 8 คน
2. เพศ ชาย 1 คน
หญิง 7 คน
3. อายุ

ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 16-25 ปี
และ 26-40 ปี

4. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี	7	คน
สูงกว่าปริญญาตรี	1	คน

5. อาชีพ

ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	5	คน
พนักงานองค์การเอกชน	1	คน
รับจ้าง	1	คน
อื่น ๆ	1	คน

6. ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวที่ผ่านมา

ในการท่องเที่ยวนี้เดินทางในโปรแกรมที่ 2 มีเป้าหมายในการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน ร้อยละ 50.00 และเพื่อจับจ่ายซื้อของถูกใจ ร้อยละ 62.5 และเพื่อความบันเทิงและการประชุมสัมมนา ร้อยละ 25.00

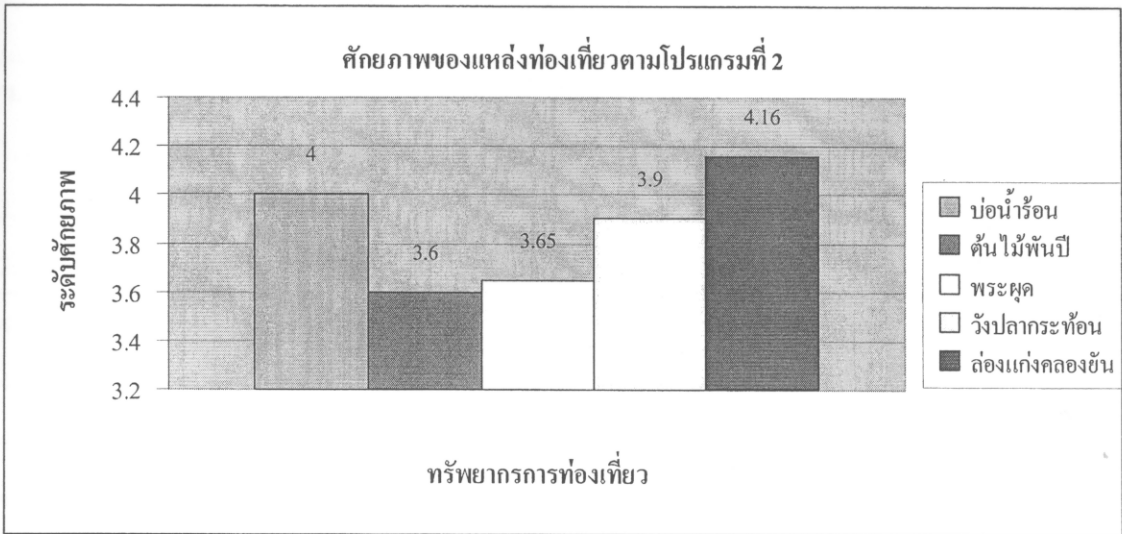
ข. ผลของการทดลอง

1. ระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

จากการประเมินของนักท่องเที่ยว จำนวน 8 คน พบว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวในโปรแกรมที่ 2 มีศักยภาพอยู่ในระดับมากทุกแหล่งท่องเที่ยว และเมื่อพิจารณาจากความน่าสนใจและความสวยงาม พบว่าทุกด้านมีความสวยงามและความน่าสนใจอยู่ในระดับมาก มีความเหมาะสมในการพัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวตามข้อมูลในตารางที่ 5

ทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือกิจกรรม	ระดับศักยภาพ				ค่าเฉลี่ย	ศักยภาพโดยรวม
	ความสวยงามและความน่าสนใจ	ความสามารถในการเข้าถึง	สิ่งอำนวยความสะดวก	ความปลอดภัยและความพร้อมด้านอื่น ๆ		
1. บ่อน้ำร้อน	4.25	4.50	3.75	3.37	4.00	มาก
2. ต้นไม้พันปี	4.25	4.00	2.75	3.37	3.60	มาก
3. พระพุท	3.87	4.12	3.25	3.37	3.65	มาก
4. วังปลากระท้อน	4.00	4.12	3.62	3.75	3.90	มาก
5. ห้องแก๊งคลองยัน	4.50	3.90	4.00	4.25	4.16	มาก

จากตารางที่ 4 ระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 2

แผนภูมิที่ 3 เปรียบเทียบศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 2

2. ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

ในส่วนของโปรแกรมการท่องเที่ยวและการให้บริการ และความพร้อมด้านต่าง ๆ คณะนักท่องเที่ยวมีความเห็นในรายการต่าง ๆ ดังนี้

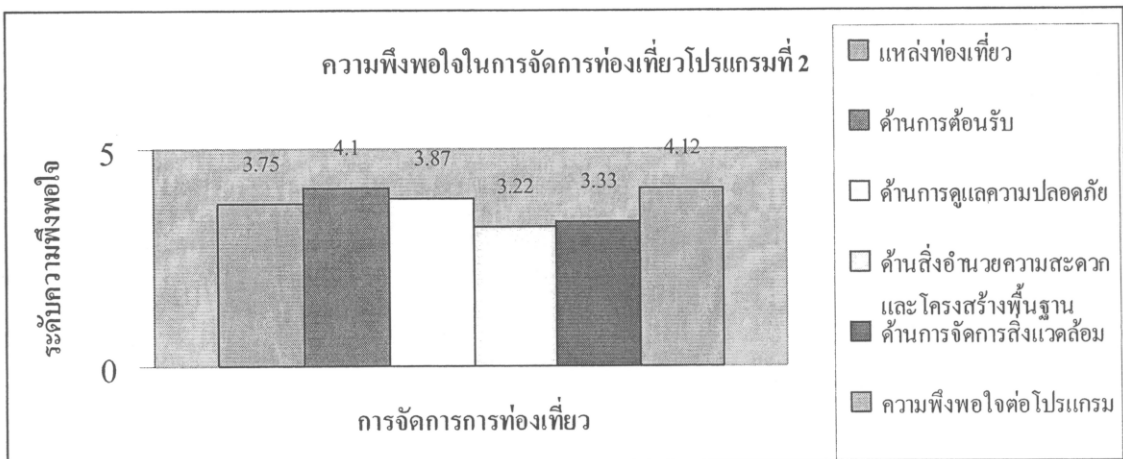
ด้าน	ค่าเฉลี่ย	Std	ระดับความพึงพอใจ
ก. แหล่งท่องเที่ยว			
1. ความสมบูรณ์ตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	.53	มาก
2. ความเหมาะสมของระดับการพัฒนา	3.37	.51	ปานกลาง
3. แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีความน่าสนใจของกิจกรรมวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมชุมชน	3.90	.64	มาก
โดยรวม	3.75		มาก

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	Std	ระดับความพึงพอใจ
ข. ด้านการต้อนรับ			
1. การต้อนรับ	4.50	.53	มากที่สุด
2. การมีมิตรภาพที่ดีของชุมชน	4.50	.75	มากที่สุด
3. การให้บริการยานพาหนะและการขนส่ง	3.75	.70	มาก
4. การบริการยานพาหนะและการขนส่ง			
4.1 ด้านความสะดวก	4.25	.70	มาก
4.2 ด้านความสะอาด	3.50	1.07	มาก
4.3 ด้านความปลอดภัย	3.50	1.20	มาก
5. การบริการด้านอาหาร			
5.1 ความอร่อย	4.25	1.03	มาก
5.2 ความเพียงพอ	4.50	.75	มากที่สุด
5.3 ความสะอาด	4.00	.75	มาก
5.4 รายการอาหาร	4.00	.75	มาก
โดยรวม	4.10		มาก
ค. ด้านการดูแลความปลอดภัย			
1. การให้ความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติระหว่างเดินทาง	3.75	.88	มาก
2. การมีระบบในการดูแลความปลอดภัยช่วยเหลือเมื่อมีภัย	4.00	.75	มาก
โดยรวม	3.90		
ง. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน			
1. ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ	3.62	.74	มาก
	3.40	1.50	ปานกลาง
2. การเชื่อมโยงของโครงข่ายการคมนาคม	3.25	.88	ปานกลาง
3. ความเหมาะสมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน	2.62	.91	ปานกลาง
4. ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว			
โดยรวม	3.22		ปานกลาง

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	Std	ระดับความพึงพอใจ
จ. ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม			
1. การดูแลความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	3.62	.74	มาก
2. การบำบัดน้ำเสียและกำจัดขยะมูลฝอย	3.25	1.58	ปานกลาง
3. การควบคุมเสียงรบกวน	3.40	1.68	ปานกลาง
4. การจัดระเบียบชุมชน	3.25	1.66	ปานกลาง
5. การก่อสร้างที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	3.25	1.58	ปานกลาง
6. การป้องกันการบุกรุก ทำลายทรัพยากรการท่องเที่ยว	3.26	.91	ปานกลาง
โดยรวม	3.33		ปานกลาง
ฉ. ความพึงพอใจต่อโปรแกรม			
	4.12	.35	มาก
โดยภาพรวม	3.90		มาก

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจในการจัดการท่องเที่ยวใน โปรแกรมที่ 2

จากตารางที่ 5 พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในการจัดการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.90) และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านโปรแกรมการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.12 รองลงมาด้านการต้อนรับ 4.10 และด้านการดูแลความความปลอดภัย 3.90 ด้านแหล่งท่องเที่ยว 3.75 ส่วนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และ โครงสร้างพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.22

แผนภูมิที่ 4 เปรียบเทียบความพึงพอใจในการจัดการท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 2

จากข้อมูลอาจสรุปได้ว่า โปรแกรมที่ 2 มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวค่อนข้างมาก โดยมีจุดอ่อนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน การคมนาคม และความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม ทำให้นักท่องเที่ยวบางส่วนไม่สนใจจะกลับมาท่องเที่ยวในโปรแกรมนี้อีก และไม่พร้อมจะแนะนำให้คนอื่นมาท่องเที่ยว ตามตารางที่ 7

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. หากมีการท่องเที่ยวในโปรแกรมที่ 2 ในโอกาสต่อไป ท่านจะมาเที่ยวหรือไม่		
1.1 มาแน่นอน	5	62.50
1.2 ไม่แน่ใจ	2	25.00
1.3 ไม่มา	-	-
1.4 อื่น ๆ ระบุ	1	12.50
2. ท่านจะแนะนำผู้อื่น ให้มาท่องเที่ยวในพื้นที่หรือโปรแกรมนี้อีกหรือไม่		
2.1 แนะนำอย่างเต็มที่	5	62.50
2.2 แนะนำบ้าง	3	37.50
2.3 ไม่แนะนำ	-	-

ตารางที่ 6 ระดับความประทับใจในการท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 2

จากตารางที่ 6 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.50 จะมาท่องเที่ยวในโปรแกรมที่ 2 อีกแน่นอน และร้อยละ 25.00 ไม่แน่ใจว่าจะมาท่องเที่ยวอีก ส่วนการแนะนำการท่องเที่ยวในโปรแกรมที่ 2 ร้อยละ 62.50 จะแนะนำให้ผู้อื่นมาเที่ยวอย่างเต็มที่ และร้อยละ 37.50 จะแนะนำบ้าง

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ธรรมชาติสองฝั่งคลองถูกทำลายหมดความเป็นธรรมชาติ
2. ควรปรับปรุงเรือและแพในการล่องแก่งให้มีความสมบูรณ์
3. น่าจะจัดที่พัก Home Stay

โปรแกรมที่ 3 เส้นทาง “ศึกษาประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ วังปลาและศึกษาพืชพื้นเมืองคลองยัน” ผลการทดลอง
ท่องเที่ยว ดังนี้

ก. คณະนักท่องเที่ยว

1) จำนวน	10	คน	
2) เพศ	ชาย	3	คน
	หญิง	7	คน
3) อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 26-40 ปี			
4) ระดับการศึกษา			
	ปริญญาตรี	3	คน
	สูงกว่าปริญญาตรี	7	คน
5) อาชีพ			
	ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	8	คน
	รับจ้าง	1	คน
	อื่น ๆ	1	คน
6) ประสบการณ์ในการท่องเที่ยว			

นักท่องเที่ยวที่เดินทางใน โปรแกรมที่ 3 ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยว
นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 70 ส่วนการเดินทางเพื่อการพักผ่อนบ่อยครั้ง ร้อยละ 30 และเดินทางเพื่อความบันเทิง และ
จับจ่ายซื้อของถูกใจ ร้อยละ 20

7) ความคาดหวังของนักท่องเที่ยว

- ความสนุกสนานในการท่องเที่ยว ผจญภัย
- ให้อาหารสัตว์
- ชมธรรมชาติที่สวยงาม
- ศึกษาการท่องเที่ยวในชุมชน
- ความมีอัธยาศัยของชาวบ้าน
- ความสวยงามของธรรมชาติ
- ซื้อของฝาก
- พักผ่อน คลายเครียด

ข. ผลของการท่องเที่ยว

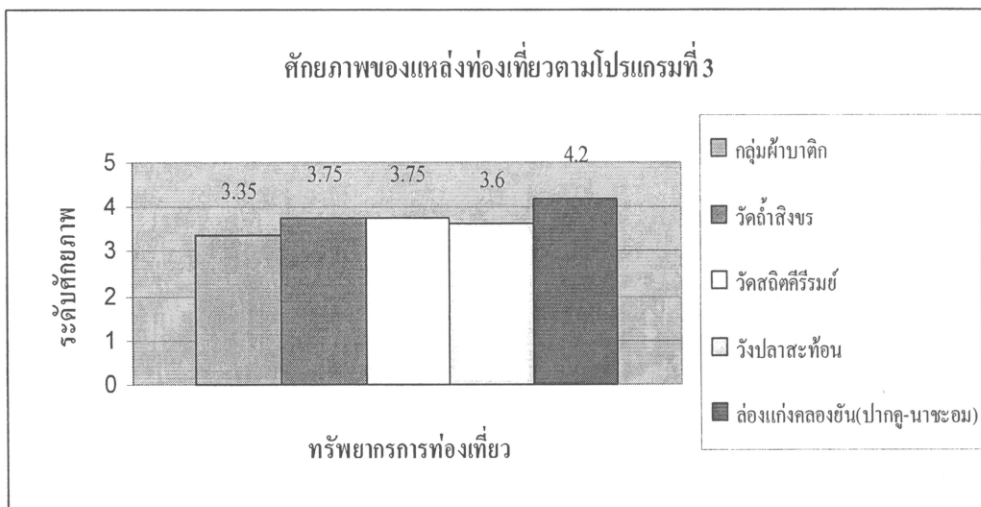
1. ระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวใน โปรแกรมที่ 3 มีศักยภาพในระดับปานกลาง – มาก ตามข้อมูลปรากฏตารางที่

7

ทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระดับศักยภาพ				ค่าเฉลี่ย	ศักยภาพโดยรวม
	ความสวยงาม ความน่าสนใจ	ความสามารถ ในการเข้าถึง	สิ่งอำนวยความสะดวก	ความปลอดภัยและ ความพร้อมด้าน อื่นๆ		
1. กลุ่มผ้าบาติก	3.10	3.50	3.10	3.70	3.35	ปานกลาง
2. วัดถ้ำสิงขร	4.20	4.10	3.40	3.30	3.75	มาก
3. วัดสถิตคีรีรมย์	3.60	4.20	3.70	3.50	3.75	มาก
4. วังปลาสะทอน	3.60	3.80	3.30	3.60	3.60	มาก
5. ล่องแก่งคลองยัน (ปากคู-นาชะอม)	4.50	4.20	4.10	4.00	4.20	มาก

ตารางที่ 7 ระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 3

แผนภูมิที่ 5 แผนภูมิเปรียบเทียบศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 3

จากตารางที่ 7 พบว่าแหล่งท่องเที่ยวในโปรแกรมที่ 3 โดยรวมแล้วมีศักยภาพอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาในด้านความสวยงามและความน่าสนใจ ส่วนใหญ่มีความสวยงามและความน่าสนใจระดับมาก ยกเว้นกลุ่มผ้าบาติก อยู่ในระดับปานกลาง

2. ความพึงพอใจในการจัดการท่องเที่ยว

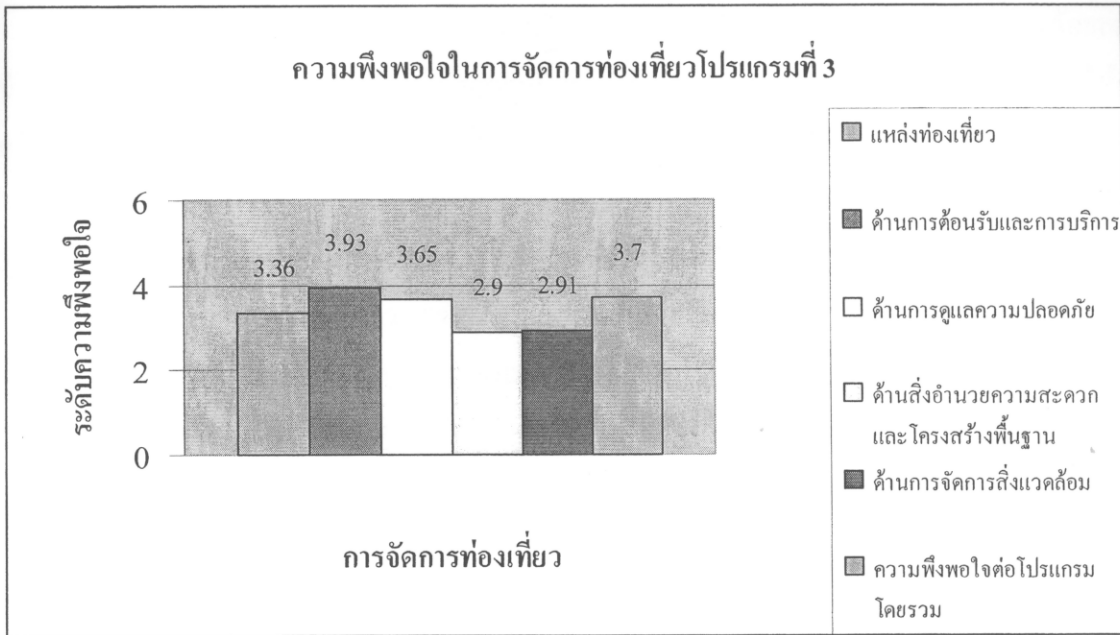
นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยว การให้บริการของชุมชน และการจัดการด้านการท่องเที่ยวของชุมชน ดังนี้

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	Std	ระดับความพึงพอใจ
ก. แหล่งท่องเที่ยว			
1. ความสมบูรณ์ตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว	4.00	.47	มาก
2. ความเหมาะสมของระดับการพัฒนา	3.10	.56	ปานกลาง
3. แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีความน่าสนใจของกิจกรรมวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมชุมชน	3.00	1.24	ปานกลาง
โดยรวม	3.36		ปานกลาง
ข. ด้านการต้อนรับและการบริการ			
1. การต้อนรับ	4.20	.63	มาก
2. การมีมิตรภาพที่ดีของชุมชน	4.30	.67	มาก
3. การให้บริการข้อมูลข่าวสาร	3.00	.66	ปานกลาง
4. การบริการยานพาหนะและการขนส่ง			
4.1 ด้านความสะดวก	4.10	.56	มาก
4.2 ด้านความสะอาด	3.50	.97	มาก
4.3 ด้านความปลอดภัย	3.70	.82	มาก
5. การบริการด้านอาหาร			
5.1 ความอร่อย	4.10	.73	มาก
5.2 ความเพียงพอ	4.30	.67	มาก
5.3 ความสะอาด	4.30	.48	มาก
5.4 รายการอาหาร	3.80	1.54	มาก
โดยรวม	3.93		มาก

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	Std	ระดับ ความพึงพอใจ
ค.ด้านการดูแลความปลอดภัย			
1. การให้ความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติระหว่างเดินทาง	3.70	.67	มาก
2. การมีระบบในการดูแลความปลอดภัยช่วยเหลือเมื่อมีภัย	3.60	.69	มาก
โดยรวม	3.65		มาก
ง. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน			
1. ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ	3.50	.70	มาก
2. การเชื่อมโยงของโครงข่ายการคมนาคม	3.00	.66	ปานกลาง
3. ความเหมาะสมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน	2.70	.67	ปานกลาง
4. ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว	2.30	.48	น้อย
โดยรวม	2.90		ปานกลาง
จ. ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม			
1. การดูแลความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	2.80	.63	ปานกลาง
2. การบำบัดน้ำเสียของแหล่งท่องเที่ยว	2.50	1.17	ปานกลาง
3. การควบคุมเสียงรบกวน	2.60	1.07	ปานกลาง
4. การจัดระเบียบชุมชน	2.90	1.10	ปานกลาง
5. การก่อสร้างที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	3.20	.78	ปานกลาง
6. การป้องกันการบุกรุก ทำลายทรัพยากรการท่องเที่ยว	3.50	1.08	มาก
โดยรวม	2.91		ปานกลาง
ณ. ความพึงพอใจต่อโปรแกรมโดยรวม	3.70		ปานกลาง
โดยภาพรวม	3.42		ปานกลาง

ตารางที่ 8 ระดับความพึงพอใจในการจัดการท่องเที่ยวโดยรวม

จากตารางที่ 8 พบว่านักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจในการจัดการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3.41 และเพื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านการต้อนรับและการบริการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.93) รองลงมาความพึงพอใจต่อโปรแกรมการท่องเที่ยว (3.70) และด้านการดูแลความปลอดภัย (3.65) ส่วนด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม (2.91) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและ โครงสร้างพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.90

แผนภูมิที่ 6 เปรียบเทียบศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว ตาม โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 3

อาจกล่าวได้ว่า โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ 3 มีศักยภาพน้อยกว่าโปรแกรมที่ 1 และ 2 โดยความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.70) และมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่แน่ใจว่าจะกลับมาท่องเที่ยวอีก ตามตารางที่ 8

3. ความคิดเห็นอื่น ๆ ของนักท่องเที่ยว

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. หากมีการท่องเที่ยวในโปรแกรมที่ 3 ในโอกาสต่อไป ท่านจะมาเที่ยวหรือไม่		
1.1 มาแน่นอน	4	40.00
1.2 ไม่แน่ใจ	6	60.00
1.3 ไม่มา	-	-
1.4 อื่น ๆ ระบุ	-	-
2. ท่านจะแนะนำผู้อื่น ให้มาท่องเที่ยวในพื้นที่หรือโปรแกรมนี้อีกหรือไม่		
2.1 แนะนำอย่างเต็มที่	6	60.00
2.2 แนะนำบ้าง	4	40.00
2.3 ไม่แนะนำ	-	-

ตารางที่ 9 ระดับความประทับใจในการท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 3

จากตารางที่ 9 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ไม่แน่ใจว่าจะมาเที่ยวใน โปรแกรมนี้อีก ร้อยละ 60 และ นักท่องเที่ยว ร้อยละ 40 จะมาเที่ยวใน โปรแกรมนี้แน่นอน และนักท่องเที่ยว ร้อยละ 60 จะแนะนำให้ผู้อื่นมา อย่างเต็มที่ และร้อยละ 40 จะแนะนำให้ผู้อื่นมาเที่ยวบ้าง

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ล่องแก่งไม่สนุกเท่าที่ควร เพราะกระแสน้ำนิ่งและมีแก่งน้อยมาก
2. ธรรมชาติสองฝั่งคลองถูกทำลายหมดความเป็นธรรมชาติ
3. วัดถ้ำสิงขรควรมีไฟฉายให้นักท่องเที่ยว
4. ควรปรับปรุงเรือและแพในการล่องแก่งให้มีความสมบูรณ์
5. วัดถ้ำสิงขร มีขยะเยอะมาก
6. น่าจะจัดให้พัก Home Stay

สรุปผลประเมินการอบรม “ยุวมัคคุเทศก์”

วันที่ 19-20 พฤษภาคม 2550

ณ ลุ่มน้ำคลองยัน

ที่มาของโครงการและการดำเนิน

จากการดำเนินโครงการวิจัย การศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมบริเวณคลองยัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและเยาวชนด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองยัน ได้มาถึงขั้นตอนของการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน (เยาวชน) ในเรื่องการสื่อความหมายและการนำเที่ยว หรือการอบรมยุวมัคคุเทศก์ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาเยาวชนและชุมชนในการพัฒนาบริการด้านการท่องเที่ยว

การอบรมยุวมัคคุเทศก์ เป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการ ที่เน้นทั้งส่วนของเนื้อหาสาระและการลงมือปฏิบัติจริงควบคู่กันไป โดยมีเนื้อหาการฝึกอบรมในเรื่องของสถานที่ท่องเที่ยว องค์ประกอบของการท่องเที่ยว บทบาทของมัคคุเทศก์ การนำเสนอการท่องเที่ยว และการฝึกการนำเที่ยว ใช้ระยะเวลาในการฝึก 2 วัน โดยใช้ร้านสหกรณ์บ้านปากหารเป็นสถานที่เข้าค่ายฝึกอบรม ในวันแรกจะเน้นการฝึกด้านทฤษฎี ส่วนในวันที่ 2 จะเป็นการฝึกการนำเที่ยวในสถานที่จริง ได้แก่ วัดอ่าไถ วัดเสริมนิมิต วัดปลาวังสะทอน และวัดนิลาราม ซึ่งหลังจากการอบรมเสร็จสิ้น เยาวชนจะสามารถเป็นผู้นำเที่ยวหรือเป็นยุวมัคคุเทศก์ในพื้นที่คลองยันได้

วิธีการประเมิน

การอบรมยุวมัคคุเทศก์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเยาวชนในการพัฒนาบริการด้านการท่องเที่ยว ให้เยาวชนสามารถสื่อความหมายกับนักท่องเที่ยว และสามารถนำเที่ยวได้ หลังจากการอบรมเสร็จสิ้น ได้มีการประเมินผลการอบรม โดยใช้วิธีการสอบถามวัดระดับความรู้ความเข้าใจ ความพึงพอใจของเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 27 คน เป็นตารางการให้คะแนนหรือให้ดาวตามระดับความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ และความพอใจต่อการฝึกอบรมของเยาวชนต่อรูปแบบการจัดกิจกรรม ดังตารางต่อไปนี้

ความรู้ความเข้าใจ (เรื่อง)	*****	****	***	**	*
1. สถานที่ท่องเที่ยว					
2. องค์ประกอบของการท่องเที่ยว					
3. บทบาทของมัคคุเทศก์					
4. การนำเสนอ-การท่องเที่ยว					
5. การฝึกปฏิบัตินำเที่ยว					

ความพึงพอใจ(ต่อ)	*****	****	***	**	*
1. วิทยากร					
2. กิจกรรมสันทนการ					
3.อาหาร					
4. สถานที่อบรม					
5. บรรยากาศการอบรม					

ระดับการให้คะแนน

*****	5	คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
****	4	คะแนน	หมายถึง	มาก
***	3	คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
**	2	คะแนน	หมายถึง	น้อย
*	1	คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

ผลการประเมิน

ความพึงพอใจ (เรื่อง)	5 คะแนน (คน)	4 คะแนน (คน)	3 คะแนน (คน)	2 คะแนน (คน)	1 คะแนน (คน)	ค่าเฉลี่ย (คะแนน)
1. สถานที่ท่องเที่ยว	12	14	-	-	-	4.46
2. องค์ประกอบของการท่องเที่ยว	9	13	4	-	-	4.19
3. บทบาทของมัคคุเทศก์	17	7	-	-	-	4.71
4. การนำเสนอ-การท่องเที่ยว	12	10	1	1	-	4.38
5. การฝึกปฏิบัติหน้าเที่ยว	17	6	3	1	-	4.44
เฉลี่ย	4.436					
1. วิทยากร	16	9	2	-	-	4.52
2. กิจกรรมสันทนการ	13	12	2	-	-	4.41
3.อาหาร	21	3	1	-	-	4.80
4. สถานที่อบรม	13	10	3	-	-	4.38
5. บรรยากาศการอบรม	15	10	1	-	-	4.54
เฉลี่ย	4.53					

ความพึงพอใจต่อการอบรมยุวมัคคุเทศก์

ความรู้ความเข้าใจ (เรื่อง)	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)
1. สถานที่ท่องเที่ยว	44.44	51.85	-	-	-
2. องค์ประกอบของการท่องเที่ยว	33.33	48.15	14.81	-	-
3. บทบาทของมัคคุเทศก์	62.92	25.93	-	-	-
4. การนำเสนอ-การท่องเที่ยว	44.44	37.04	3.70	3.70	-
5. การฝึกปฏิบัตินำเที่ยว	62.92	25.93	11.11	-	-
1. วิทยากร	59.26	33.33	7.41	-	-
2. กิจกรรมสันทนาการ	48.15	44.44	7.41	-	-
3.อาหาร	77.77	11.11	3.70	-	-
4. สถานที่อบรม	48.15	37.04	11.11	-	-
5. บรรยากาศการอบรม	55.56	37.04	3.70	-	-

โครงการวิจัยพัฒนาการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมบริเวณคลองยัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

The Study of Community-based Tourism Development at Klongyan, Suratthani Province

สอรัฏฐ์ มากบุญ¹, ธีระ ศรีสวัสดิ์², ธวัชชัย ทองธรรมชาติ¹, จ่านง ประวิทย์³
วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี¹ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์² มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี
เครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลุ่มน้ำคลองยัน³

E-mail: sorat.m@psu.ac.th

SORAT MAKBOON¹ THERA SRISAWAT² THAWATCHAI THONGTHAMMACHAT² CHAMNONG PRAWIT³

¹Suratthani Community College, Prince of Songkla University, Suratthani Campus

²The Faculty of Arts and Sciences, Prince of Songkla University, Suratthani Campus

³The Network of Natural Resources and Environmental Management of Klongyan Basin

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยพัฒนาการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมบริเวณคลองยัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ 1) เพื่อศึกษาแนวทางในการเสริมศักยภาพชุมชนและอุทยานแห่งชาติแก่งกรุงในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ดำเนินการอยู่เดิมให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น 2) เพื่อหารูปแบบ วิธีการในการเชื่อมโยง “วังปลา” ของชุมชนที่ดำเนินการอยู่เดิมให้เกิดประโยชน์ทางการท่องเที่ยว แลกการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมตลอดแนวคลองยัน 3) เพื่อศึกษารูปแบบและระบบการบริหารจัดการท่องเที่ยว กรณีพื้นที่การท่องเที่ยวควาเบญจมาศมากกว่า 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยราชการและหลายองค์กรพัฒนาภาคเอกชน

ระเบียบวิธีวิจัย เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) จากภาคส่วนของชุมชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเสริมพลังชุมชน (Empower) การศึกษาใช้กระบวนการทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยใช้เทคนิคของกระบวนการประชุมกลุ่ม การสังเกต การสำรวจ และการทดลองปฏิบัติการเป็นเครื่องมือในการศึกษา

ผลการศึกษา

คลองยันมีศักยภาพทางการท่องเที่ยวตลอดลำน้ำ เนื่องจากมีศักยภาพทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และกิจกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยเฉพาะการจัดทำเขตกักยวทาน การสืบสานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น แต่การท่องเที่ยวในพื้นที่จะขยายตัวได้จำเป็นต้องมีการพัฒนาเครือข่ายคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลัก และเตรียมความพร้อมด้านมาตรการในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็ง ซึ่งภารกิจดังกล่าวเป็นบทบาทของภาคราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องเป็นแกนในการดำเนินงาน ในขณะที่ภาคประชาชนมีความสนใจและความพร้อมด้าน

การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว การให้บริการ การประสานและการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวตลอดลำน้ำ และใช้กลไกของเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลุ่มน้ำคลองยันในการเชื่อมโยงกลุ่มท่องเที่ยวต่าง ๆ ในเขตอำเภอคีรีรัฐนิคม และกิ่งอำเภอลาดบัวหลวง ทำให้สามารถบริหารจัดการท่องเที่ยวได้อย่างเป็นเอกภาพตลอดลำน้ำคลองยัน

การศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมบริเวณคลองยัน บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยสามารถค้นหาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวบริเวณคลองยันตลอดลำน้ำ และได้พัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวได้มากกว่า 5 โปรแกรม สามารถเตรียมความพร้อมแก่บุคคลในชุมชนทั้งกลุ่มแกนนำและเครือข่ายเยาวชน มีการจัดตั้งองค์กรรับผิดชอบการจัดการท่องเที่ยว มีการระดมทุน จัดทำกฎระเบียบ ตลอดจนกติกาต่าง ๆ ที่พร้อมจะขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้ทันที แต่ความสำเร็จของการท่องเที่ยวในพื้นที่ยังคงต้องรอผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมภายใต้การสนับสนุน ช่วยเหลือจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งจากภายในชุมชนและหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ

การจัดการ, การท่องเที่ยว, การมีส่วนร่วม, คลองยัน, ชุมชนท่องเที่ยว

Abstract

1) To find out how to strengthen Kaengkrug National Park and the communities nearby gain more success in running tourism activities

2) To find model and techniques to link “Fish Sanctuaries” along Klongyan River to Tour Routes in the area

3) To find the appropriate tourism management model

and system for the area covering more than one local government organizations and under caretaken by various government and non-government organizations

Participatory Action Research Technique (PAR) is used in this study especially participation from the communities because the study aims to empower them .Both qualitative and quantitative methods are applied to this study. Techniques of focus group discussion, field survey, participatory and non-participatory observation, and tour operation experiment are used as data collecting tools.

The study found that Klongyan contains high potential for tourism activity along the river. It contains both natural attractions and human made activities such as Fish Sanctuaries, local shows, community way of living and local wisdom. However, the expanding of tourism business in the area needs good transportation and logistic network, better infrastructure, more attractive landscaping at tourism sites, better service and accommodation. These should run by government sectors; while the community, the leaders and their teams, take care of benefit allocation in the community, and manage tourism network along the river. The Network of Natural Resources and Environmental Management gains highest potential as co-organization links tourism clubs in the area, Winpawadee Sub-district Club and Keiratnikom District Club, to maintain tourism unity along Klongyan.

The study is successful according to the ability to find out tourism potential along Klongyan River and able to set up 5 tour programs. The study can help the communities especially the network leaders to operate tourism activities and manage tourism network along the river. Eco-tourism Club, rules and regulations for managing tourism network, fund rising are set up and ready to move tourism activities in the area. However, the expected success needs careful operation and good supporting both from the local and the outsiders.

Keywords:

Management, Tourism, Participation, Klongyan, Tour Community

หลักการและเหตุผล

คลองย่นเป็นลำน้ำหลักในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง และเป็นคลองสาขาของแม่น้ำตาปี มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาเขตเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับจังหวัดระนอง มีความยาวประมาณ 70 กิโลเมตร เป็นลำน้ำที่ยังมีปริมาณน้ำมาก น้ำไหลเชี่ยว มีแก่ง ต่าง ๆ มากมาย ล่องฝั่งคลองอุดมไปด้วยพันธุ์ไม้ป่าและสัตว์ป่า โดยเฉพาะยังสามารถพบนกเงือกรวมฝูงเป็นร้อย ๆ ตัว ส่วนใน

ลำน้ำยังมีสัตว์น้ำและปลามากกว่า 50 ชนิด แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ของป่าและคุณภาพน้ำที่ยังดีมากจนติดอันดับ 1 ใน 3 ของประเทศไทย ศักยภาพดังกล่าวทำให้ชุมชนที่อาศัยอยู่ในเขตอุทยานและพื้นที่ใกล้เคียงจำนวนหนึ่งผลักดันให้มีการท่องเที่ยวขึ้นในพื้นที่ แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จจากเหตุหลายประการ (สามารถ สุกบรรจง,2546)

คลองย่นยังประสบปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า การล่าสัตว์ป่า การจับสัตว์น้ำที่ผิดกฎหมาย ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตประชาชนที่ต้องพึ่งพากล่องย่นทั้งในด้านเศรษฐกิจ การอยู่อาศัยและการดำเนินชีวิต จึงทำให้ประชาชนที่อาศัยตามแนวคลองย่นตั้งแต่บ้านบางจำ (บริเวณช่วงกลางของคลองย่น) ถึงบ้านปากย่น (จุดสิ้นสุดคลองย่น) พยายามรวมกลุ่มกันเป็นองค์กรเครือข่ายเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลุ่มน้ำคลองย่น และได้ร่วมกันจัดทำเขตอภัยทาน หรือ “วังปลา” ในบริเวณที่เหมาะสมเพื่อเป็นเครื่องมือในการร่วมคิด ร่วมจัดการให้สามารถใช้ประโยชน์จากคลองย่นได้อย่างยั่งยืน โดยมีเป้าหมายให้วังประหลาดดังกล่าวพัฒนาจิตสำนึกร่วม และนำไปสู่ความร่วมมือกันในการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสมต่อไป (จำนง ประวิทย์ 1 ใน 13 ทุนความคิดของศิลปอาจารย์ มหาวิทยาลัยชุมชนปักษ์ใต้)

นอกจากนี้การท่องเที่ยวคลองย่นครอบคลุมพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ซึ่งยังขาดมีศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยว (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,2541) โดยเฉพาะการบูรณาการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่าง ๆ

เพื่อให้การท่องเที่ยวในบริเวณอุทยานแห่งชาติแก่งกรุงและพื้นที่ใกล้เคียงที่ดำเนินการมาหลายปีประสบความสำเร็จมากขึ้น มีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนให้ชุมชนที่จัดทำวังปลามีกำลังใจในการทำกิจกรรมเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องสร้างการเรียนรู้ และความเข้มแข็งแก่ชุมชนด้วยกระบวนการวิจัยพัฒนาการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ สามารถรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและพัฒนาศรษฐกิจของชุมชนให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาแนวทางในการเสริมศักยภาพชุมชนและอุทยานแห่งชาติแก่งกรุงในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ดำเนินการอยู่เดิม ให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น
- 2) เพื่อหารูปแบบ วิธีการในการเชื่อมโยง “วังปลา” ของชุมชนที่ดำเนินการอยู่เดิมให้เกิดประโยชน์ทางการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดแนวคลองย่น
- 3) เพื่อศึกษารูปแบบและระบบการบริหารการท่องเที่ยวกรณีพื้นที่การท่องเที่ยวคาบเกี่ยวมากกว่า 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยราชการ และหลายองค์กรพัฒนาภาคเอกชน

ระเบียบวิธีการศึกษาและกระบวนการพัฒนา

งานวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

- 1) การวิจัยเพื่อหาองค์ความรู้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว ตามความต้องการของชุมชน
- 2) การนำความรู้สู่การขยายผลและการใช้ประโยชน์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว การวิจัยจึงใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) ในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน โดยเทคนิคการวิจัยที่สำคัญประกอบด้วย การศึกษา สํารวจ การปฏิบัติการทดลองท่องเที่ยว และการสรุปผลการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย การสังเกต แบบประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว แบบสอบถามนักท่องเที่ยว และการประชุมแบบมีส่วนร่วม

ในส่วนของกระบวนการพัฒนายุทธศาสตร์หลักของการท่องเที่ยว โดยชุมชน (พจนานวน สวนศรี,2546) และหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (จำไพพรรณ แก้วสุริยา,2545)

ผลการศึกษา

จากการศึกษา พบว่า คลองย่นมีความพิเศษกว่าลำน้ำอื่นหลายประการ ซึ่งเอื้อต่อการใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยว เช่น

- 1) เป็นลำคลองที่มีน้ำใสสะอาด น้ำมีคุณภาพดีที่สุดในภาคใต้ และเป็น 1 ใน 3 ของประเทศ
- 2) เป็นลำคลองที่มีแก่งมากที่สุด และมีเกาะกลางลำคลองมากที่สุดในภาคใต้โดยมีแก่งมากกว่า 140 แห่ง
- 3) เป็นลำคลองที่มีบริเวณน้ำลึก (วัง) มากที่สุด และมีโชดหินและหาดทรายที่สวยงามมาก
- 4) เป็นลำคลองที่มีเขตอุทยานมากที่สุดใภาคใต้โดยในปัจจุบันมีจำนวน 12 แห่ง และจะมีการพัฒนาเพิ่มเติมในอนาคตต่อไป
- 5) เป็นบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์และหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ และเป็นเขตพื้นที่ที่มีนกเงือกรวมฝูงมากที่สุด 1 ใน 2 เขตของภาคใต้
- 6) เป็นบริเวณที่มีความหลากหลายของพันธุ์ปลา สัตว์น้ำ สัตว์ป่าหายาก

จากการประเมินศักยภาพและความพร้อมทางการท่องเที่ยวของเขตอุทยานหรือวังปลาทั้ง 12 แห่ง โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ 1) ความสวยงาม ความน่าสนใจ 2) ความสะดวกในการเข้าถึง 3) สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานทางการท่องเที่ยว 4) ความปลอดภัยและความพร้อมอื่น ๆ พบว่า วังปลาส่วนใหญ่มีความสวยงาม แต่ยังขาดความพร้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ในระยะแรกวังปลาที่เหมาะสมจะให้นักท่องเที่ยวเข้าชม ประกอบด้วย

1. วังสะท้อน ม.2 บ้านปากหาร ต.บ้านยาง อ.คีรีรัฐนิคม
2. วังตะเพียนทอง บ้านคลองไส ม.16 ต.ตะกุกเหนือ อ.วิภาวดี
3. วังนาแก้ว ม.5 ต.บ้านยาง อ.คีรีรัฐนิคม
4. วังสะพาน บ้านนาชะอม ม.4 ต.บ้านยาง อ.คีรีรัฐนิคม

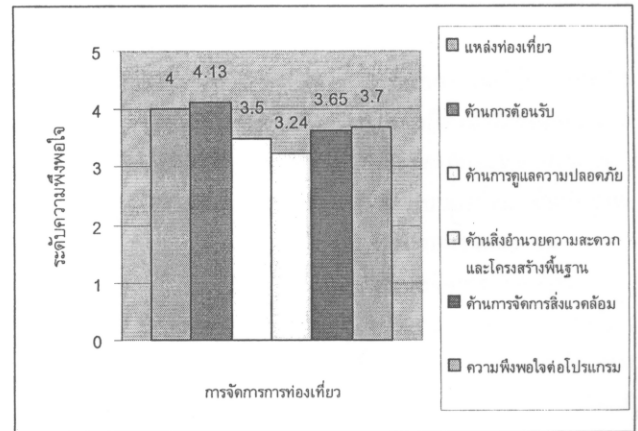
จากศักยภาพดังกล่าว คณะผู้วิจัยและกลุ่มแกนนำด้านการท่องเที่ยวได้จัดโปรแกรมการท่องเที่ยว เพื่อทดลองท่องเที่ยวจำนวน 3 โปรแกรม พบว่าโปรแกรมที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจมากที่สุด 2 โปรแกรม คือ

1. โปรแกรม 2 วัน 1 คืน เส้นทาง “ศึกษารวมชาติและวิถีชีวิตชุมชนอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง ล่องแก่งคลองย่น” ผลการประเมินแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีศักยภาพในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อโปรแกรมท่องเที่ยวในระดับมาก (4.50) ตามข้อมูลในตารางที่ 1 และแผนภูมิที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 1

ทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระดับศักยภาพ				ค่าเฉลี่ย	ศักยภาพโดยรวม
	ความสวยงาม ความน่าสนใจ	ความสามารกในการเข้าถึง	สิ่งอำนวยความสะดวก	ความปลอดภัยและความพร้อมด้านอื่น ๆ		
1. วังปลา ตะเพียนทอง	3.80	3.73	3.33	3.40	3.60	มาก
2. หมู่บ้านบางจำ	4.07	3.47	3.67	3.93	3.80	มาก
3. น้ำตกบางจำ	3.07	3.60	3.67	3.60	3.53	มาก
4. ทะเลหมอก	4.13	3.53	3.40	3.80	3.71	มาก
5. นกสัตว์ป่า	3.33	2.87	3.07	3.13	3.10	ปานกลาง
6. ล่องแก่งคลองย่น	4.53	4.20	4.07	4.13	4.23	มาก
7. วังเขยวกรุง	4.13	3.80	3.53	3.80	3.81	มาก

แผนภูมิที่ 1 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในการให้บริการและความพร้อมด้านการท่องเที่ยว โปรแกรมที่ 1

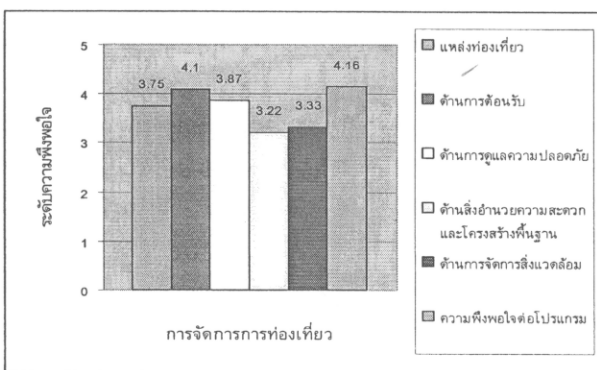

2. โปรแกรม “ล่องแก่งปากคลองมุ่ย-เขยวบัน” โปรแกรมดังกล่าวนักท่องเที่ยวกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจในระดับมาก และพอใจต่อการล่องแก่งในระดับมาก (4.16)

ตารางที่ 2 ระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 2

ทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระดับศักยภาพ				ค่าเฉลี่ย	ศักยภาพโดยรวม
	ความสวยงาม น่าสนใจ	ความสามารในการเข้าถึง	สิ่งอำนวยความสะดวก	ความปลอดภัยและความพร้อมด้านอื่น ๆ		
1. บ่อน้ำร้อน	4.25	4.50	3.75	3.37	4.00	มาก
2. ต้นไม้พันปี	4.25	4.00	2.75	3.37	3.60	มาก
3. พระพุท	3.87	4.12	3.25	3.37	3.65	มาก
4. วังปลากระทอน	4.00	4.12	3.62	3.75	3.90	มาก
5. ล่องแก่งคลองยัน	4.50	3.90	4.00	4.25	4.16	มาก

แผนภูมิที่ 2 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในการให้บริการและความพร้อมด้านการท่องเที่ยวโปรแกรมที่ 2

แม้ว่าการทดลองท่องเที่ยวของ 3 โปรแกรม นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่เมื่อพิจารณาจากความสนใจในการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำตามตารางที่ 3 พบว่าโปรแกรมที่ 3 มีผู้สนใจมาเที่ยวซ้ำเพียงร้อยละ 40 จึงจำเป็นต้องพัฒนาให้น่าสนใจเพิ่มขึ้นต่อไป

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความสนใจในการกลับมาเที่ยวซ้ำทั้ง 3 โปรแกรม

ความคิดเห็น	โปรแกรมที่ 1	โปรแกรมที่ 2	โปรแกรมที่ 3
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. หากมีการท่องเที่ยวในโปรแกรมที่ 2 ในโอกาสต่อไปท่านจะมาเที่ยวหรือไม่			
1.1 มาแน่นอน	86.67	62.50	40.00
1.2 ไม่แน่ใจ	13.33	25.00	60.00
1.3 ไม่มา	-	-	-
1.4 อื่น ๆ ระบุ.....	-	12.50	-
2. ท่านจะแนะนำผู้อื่นให้มาท่องเที่ยวในพื้นที่หรือโปรแกรมนี้หรือไม่			
2.1 แนะนำอย่างเต็มที่	100	62.50	60.00
2.2 แนะนำบ้าง	-	37.50	40.00
2.3 ไม่แนะนำ	-	-	-

ข้อมูลจากการทดลองท่องเที่ยวทุกโปรแกรม ใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง ตลอดจนทำการสำรวจเพิ่มเติมอีก 2 เส้นทางได้จึง

โปรแกรมที่เหมาะสมรวม 5 โปรแกรม โดยเป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวใหม่ 4 โปรแกรมคือ

1. “โปรแกรมหลากหลายเขียว ผจญภัย ผืนป่าสมุนไพรร (ปากมุย-เขี้ยวป็น) สำหรับผู้ชื่นชอบการผจญภัย ล่องแพผ่านเขี้ยวน้อยใหญ่ตลอดเส้นทาง”
2. “โปรแกรมไหว้พระใหญ่ในลุ่มน้ำ ชมความงามธรรมชาติ ดารดาด้วยพันธุสัตว์ (เขตอภัยทาน วังเมรุ-เขตอภัยทาน วังสะทอน)” สำหรับครอบครัวและการท่องเที่ยวแบบสบาย ๆ ชมความหลากหลายของพันธุ์ปลา ตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นสุดการเดินทาง
3. “โปรแกรมชมถ้ำแห่งตำนาน ล่องเรือผ่านหุบเขา” ล่องแพสบาย ๆ เลียบภูเขา โชดหินที่สวยงาม เข้าถ้ำโบราณ ณ บ้านกาชี เหมาะสำหรับบุคคลทั่วไป
4. “โปรแกรมล่องคลองน้ำสองสี ชมวิถีชุมชน (เขตอภัยทานวังสะพาน-ปากคลองจตุรจรของคลองพุมดวง-คลองยัน)” เหมาะสำหรับผู้มีเวลาจำกัด และชอบการผจญภัยน้อย ๆ ผ่านแก่งขนาดย่อม และชมความมหัศจรรย์เมื่อลำนน้ำ 2 สายมาบรรจบกัน

ผลลัพธ์ของโครงการ

นอกจากผลที่นำเสนอแล้ว การวิจัยยังมีส่วนทำให้เกิดผลลัพธ์อื่น ๆ อีกหลายอย่าง ประกอบด้วย

1. การประสานความเข้าใจ และความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง

จากการทบทวนประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกรุงตลอดจนระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ในลักษณะของ Focus Group Discussion ระหว่างอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง องค์การบริหารส่วนตำบลตะกุกเหนือ กลุ่มท่องเที่ยวบ้านบางจำ กลุ่มท่องเที่ยวแก่งกรุง ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมในปัญหาต่าง ๆ และได้ร่วมกันกำหนดทิศทาง วิธีการ และโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคตตามรายละเอียดในหน้า 5-6

2. การสร้างความเข้าใจในหลักการและวิธีการของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ผ่านกระบวนการ การมีส่วนร่วมของกลุ่มแกนนำในการวิจัยในทุกขั้นตอนทำให้มีแนวคิด และทักษะในการใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนแบบองค์รวม ซึ่งเป็นฐานสำคัญของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของชุมชนตลอดจนคลองยัน

3. การจัดตั้งองค์กรรับผิดชอบการจัดการการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวตามแนวคลองยันครอบคลุม 2 อำเภอโดยในเขตกิ่งอำเภอกวิภาวดีได้มีการจัดตั้งชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกิ่งอำเภอกวิภาวดี ซึ่งได้ดำเนินการมาเป็นเวลาหนึ่งปีเศษ โดยมีการบริหารจำนวน 11 คน มีสมาชิก จำนวน 133 คน มีเงินหมุนเวียนแล้ว ประมาณ 48,000 บาท (สี่หมื่นแปดพันบาทถ้วน)

ในส่วนนอกเขตพื้นที่กิ่งอำเภอกวิภาวดี ซึ่งเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวใหม่ ผู้ร่วมวิจัยจากชุมชน เห็นความจำเป็นในการจัดตั้งองค์กรรับผิดชอบการท่องเที่ยวให้ต่อเนื่อง จึงได้จัดตั้ง “ชมรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอกวีรัฐนิคม” พร้อมดำเนินการในส่วนที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของชมรม แล้วเสร็จประกอบด้วย

3.1 จัดทำธรรมนูญข้อบังคับของชมรม

3.2 จัดทำระเบียบปฏิบัติของกรรมการและสมาชิก

ชมรมและมาตรการในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.3 การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารและกรรมการที่ปรึกษาของชมรม

3.4 การจัดตั้งศูนย์ประสานงานของชมรม ณ บ้านสหกรณ์บ้านปากหาร ม.2 ต.บ้านยาง อ.คีรีรัฐนิคม

4. การระดมทุนรองรับการดำเนินงาน

จากการร่วมคิด ร่วมวางแผนในการดำเนินงาน

คณะกรรมการบริหารชมรมและสมาชิกกลุ่มแกนนำ เห็นว่าจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโดยเฉพาะด้านการพัฒนาเสริมศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว การจัดอุปกรณ์ทั้งในส่วนของแพยางและเสื้อชูชีพ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการประสานงานเบื้องต้น คณะกรรมการจึงมีมติให้คณะกรรมการชุดก่อตั้งชมรมถือหุ้นเบื้องต้นคนละ 10 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท ทำให้ชมรมมีเงินทุนเบื้องต้นในการดำเนินงานระยะแรกของการดำเนินงานเป็นเงิน 15,000 บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน) และจะระดมทุนเพิ่มจากสมาชิกในโอกาสต่อไป

5. การกำหนดแนวทางในการจัดสรรผลประโยชน์จากการดำเนินงาน

เพื่อป้องกันปัญหาในอนาคต และสร้างความชัดเจนในการประชาสัมพันธ์สมาชิกเพิ่ม ชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อ.คีรีรัฐนิคม ได้ออกระเบียบกำหนดสัดส่วนการจัดสรรผลประโยชน์ จากการดำเนินงานไว้ดังนี้

- 5.1 ปันผลแก่สมาชิก ร้อยละ 50
- 5.2 จัดสรรแก่กองทุนอนุรักษ์คลองยัน ร้อยละ 10
- 5.3 จัดสรรแก่กองทุนสวัสดิการสมาชิก ร้อยละ 10
- 5.4 สนับสนุนกิจกรรมสาธารณประโยชน์ ร้อยละ 5
- 5.5 ค่าใช้จ่ายในการบริหาร ร้อยละ 20
- 5.6 เป็นทุนหมุนเวียนของชมรม ร้อยละ 5
- 6. การวางระบบการบริหารระดับลำน้ำตามรายละเอียดในส่วนของการอภิปรายผลการศึกษา

สรุปและอภิปรายผล

คลองยันมีทรัพยากรที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวตลอดลำน้ำ ซึ่งนอกจากเขตอุทยานที่ชุมชนสร้างขึ้นแล้ว ยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ทั้งประเภทพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ผา ป่าเขา น้ำตก น้ำพุร้อน นอกจากนี้ในลำคลองยังมีเกาะแก่งต่าง ๆ มากมาย แต่ทรัพยากรส่วนใหญ่ยังขาดการพัฒนาปรับปรุงเพื่อรองรับการท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังไม่สะดวก ขาดการจัดตั้งภูมิทัศน์และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะถนนสายหลักเข้าสู่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุงยังเป็นหลุมเป็นบ่อมาก ทำให้ต้องใช้เวลาในการเดินทางที่ยาวนาน เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเพิ่มปริมาณ เมื่อมีนักท่องเที่ยวน้อย กลุ่มผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในพื้นที่จึงประสบกับภาวะขาดทุน ขาด

กำลังใจในการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยว การวิจัยได้ข้อสรุปแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในบริเวณคลองยันให้ประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้น ดังนี้

ก. แนวทางในการเสริมศักยภาพชุมชนและอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ดำเนินการอยู่เดิมให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน

จากการประชุมวิเคราะห์ศักยภาพ โอกาส และแนวโน้มต่าง ๆ ระหว่างอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในชุมชน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ได้กำหนดทิศทางและแผนงานในการเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง ในอีก 5 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2550-2554) ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแม่เหล็กในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกรุงจำนวน 3 พื้นที่ ประกอบด้วย

- 1.1 พื้นที่บริเวณวังเขี้ยวกรุง พื้นที่ประมาณ 10 ไร่ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและที่พักของนักท่องเที่ยว
- 1.2 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ณ บ่อน้ำร้อน
- 1.3 พัฒนากิจกรรมการศึกษาธรรมชาติและวิถีชีวิต

นครบางจำ

2. ด้านการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคม และเส้นทางการท่องเที่ยว

ปัจจุบันนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปยังพื้นที่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุงยังมีจำนวนน้อย เนื่องจากการเข้าถึงเขตอุทยานและแหล่งท่องเที่ยวหลักเป็นไปด้วยความยาก ลำบาก การเดินทางใช้รถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อเป็นหลัก ใช้เวลานาน และขาดความปลอดภัยในการเดินทาง นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปยังพื้นที่ดังกล่าวเป็นกลุ่มที่ชอบธรรมชาติ และการผจญภัย กลุ่มแข่งขันแรลลี่รถออฟโรด และพวกชอบการล่องแก่ง การเพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยว จึงจำเป็นต้องพัฒนาเส้นทางใน 2 ลักษณะ คือ

2.1 เร่งรัดการพัฒนาถนนเส้นทางสายหลัก ถนนสายอุทยานแห่งชาติแก่งกรุงระหว่างโรงเรียนบ้านเขี้ยวเฟืองถึงบ้านคลองแส อำเภอลำทะเมนชัย เป็นถนนเชื่อมต่อระหว่างกิ่งอำเภอกวนโกดกับอำเภอลำทะเมนชัย ผ่านด้านหน้าอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง ถนนสายนี้มีความยาวประมาณ 27 กิโลเมตร รับผิดชอบโดยกรมทางหลวงชนบท ซึ่งปัจจุบันได้เริ่มทำการปรับปรุงแก้ไขถนนลาดยางไปแล้วบางส่วน

2.2 ปรับปรุงและพัฒนาเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในลักษณะที่ไม่กระทบต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่ให้มีความปลอดภัยในการเดินทาง โดยเป็นเส้นทางสำหรับรถยนต์ในบางส่วนและพัฒนาเส้นทางเดินเท้าในแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเปราะบางด้านสิ่งแวดล้อม โดยเส้นทางที่ควรปรับปรุง ประกอบด้วย

- 2.2.1 สะพานข้ามคลองยันไปยังวังเขี้ยวกรุง
- 2.2.2 เส้นทางไปยังบ่อน้ำร้อน
- 2.2.3 เส้นทางศึกษาธรรมชาติบางจำ
- 2.2.4 เส้นทางเข้าหมู่บ้านบางจำ
- 2.2.5 เส้นทางเพื่อการล่องแก่งคลองยัน

2.3 ด้านการพัฒนาพื้นที่และปรับปรุงทัศนียภาพแวดล้อม
สภาพแวดล้อม ประกอบด้วย

2.3.1 พัฒนาศูนย์รวมที่ทำกรอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง

2.3.2 พัฒนาที่ทำกรหน่วยบางจำ

3. ด้านการพัฒนายกระดับคุณภาพและมาตรฐานการให้บริการ

3.1 การจัดระเบียบผู้ประกอบการ และการอนุญาตให้เอกชน
ประกอบการนำเที่ยวในเขตอุทยานให้มีระบบที่ชัดเจน

3.2 การก่อสร้างลานจอดรถ ห้องน้ำ และบริเวณทิ้งขยะ

3.3 ยกระดับคุณภาพที่พัก และจัดเต็นท์ที่พักแรม

3.4 จัดความพร้อม และคุณภาพอาหาร ณ แหล่งท่องเที่ยว

3.5 พัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้เพียงพอ

3.6 พัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

4. ด้านการพัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาด

ปัจจุบันชุมชนยังไม่สามารถทำการตลาดและหานักท่องเที่ยวเอง
ได้ นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเยี่ยมเยือนจะผ่านผู้ประกอบการภายนอก
หน่วยงานด้านการท่องเที่ยว และผ่านบุคคลที่เคยมีสัมพันธ
หรือทำงานในพื้นที่มาก่อน ชุมชนจึงจำเป็นต้องมีวิธีการด้านการ
ประชาสัมพันธ์ และการตลาดที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
เพิ่มขึ้น โดยคงรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ประกอบการภายนอกที่
ดำเนินการอยู่เดิม

**ข. รูปแบบวิธีการในการเชื่อมโยง “วังปลา” ของ
ชุมชนที่ดำเนินการอยู่เดิมให้เกิดประโยชน์ทางการท่องเที่ยว
และการอนุรักษ์**

การศึกษาทำให้ทราบศักยภาพของเขตอุทยานต่าง ๆ
และได้ทดลองหาโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม จำนวน 5
โปรแกรม ซึ่งแต่ละโปรแกรมเชื่อมโยงเขตอุทยานได้อย่างน้อย 1
แห่ง แต่การท่องเที่ยวเชื่อมโยงเขตอุทยานยังจำเป็นต้องทำการ
พัฒนาในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ด้านแหล่งท่องเที่ยว

เขตอุทยานทุกแห่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม
ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 การจัดตั้งภูมิทัศน์และสะดวกในการชมปลา
- 1.2 ทางเข้าพื้นที่ และบริเวณจอดรถ
- 1.3 การจัดสร้างห้องสุขา และห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า
- 1.4 การจัดเตรียมอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการเล่นน้ำ
- 1.5 ระบบในการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- 1.6 การจัดเตรียมอาหารปลา และสินค้าจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว

การพัฒนาดังกล่าว จำเป็นต้องใช้งบประมาณเพื่อการลงทุน
ค่อนข้างสูง จึงควรประสานขอการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วน
ตำบลในพื้นที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

คลองยัน และอำเภอบึงสามพันเป็นแหล่งประวัติศาสตร์
โบราณ (วัดถ้ำสิงขร เมืองท่าขนอน) ซึ่งนอกจากความสมบูรณ์
ของทรัพยากรธรรมชาติและลำน้ำแล้ว ยังมีมรดกทางวัฒนธรรม

หลายอย่าง ซึ่งสามารถพลิกฟื้น และนำเสนอให้นักท่องเที่ยวชื่นชม
ได้

นอกจากนี้บริเวณเขตอุทยานหลายแห่ง ยังสามารถจัด
กิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมสนุกสนาน ประกอบด้วย

- 1) การแข่งจับปลา
- 2) การแข่งพายเรือ ล่องแพ
- 3) การแข่งดำน้ำ กีฬาทางน้ำ
- 4) การแข่งขันการละเล่น และร่วมกิจกรรมพื้นบ้านต่าง ๆ

นอกจากโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ทำการทดลองแล้ว พื้นที่
คลองยันและบริเวณใกล้เคียงยังสามารถจัดทำโปรแกรมการ
ท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้
หลากหลาย ทั้งระยะสั้น หรือค้างคืน ทั้งนี้เป็นการท่องเที่ยวเชิง
ประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวธรรมชาติ
และการท่องเที่ยวเพื่อการผจญภัย โปรแกรมการท่องเที่ยวเหล่านี้ จะ
พัฒนาได้เพิ่มขึ้นเมื่อชุมชนมีคณะทำงานที่ชัดเจน มีทิศทาง
พัฒนาการท่องเที่ยวและมีกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายที่ชัดเจน

**ค. รูปแบบและระบบการบริหารการท่องเที่ยว กรณี
พื้นที่ท่องเที่ยวคาบเกี่ยวมากกว่า 1 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
และเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน**

1. การพัฒนาระบบบริหาร

การท่องเที่ยวในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียงจึงจำเป็นต้องพัฒนา
ระบบ รูปแบบ ตลอดจนวิธีการในการบริหาร โดยคำนึงถึง
องค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1.1 การบริหารการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย

1.1.1 การวางแผนในการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่ม

ท่องเที่ยวที่ดำเนินการอยู่เดิมกับเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรม-
ชาติและสิ่งแวดล้อมลุ่มน้ำคลองยัน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้สนใจใหม่

1.1.2 การวางระบบ รูปแบบ และวิธีการทำงานด้านการ

ท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างอุทยานแห่งชาติแก่งกรุงกับกลุ่มการ
ท่องเที่ยวภาคประชาชนในพื้นที่

1.1.3 การวางระบบ รูปแบบในการประสานงาน และหนุน

เสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มี
พื้นที่ติดคลองยัน จำนวน 5 ตำบล คือ ตำบลตะกุกเหนือ ตะกุกใต้
น้ำหัก บ้านยาง และท่ากระดาน

1.1.4 การวางระบบ และวิธีการในการมีส่วนร่วม ในการ

สนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐทั้งในระดับอำเภอ และหน่วยงาน
สนับสนุนการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดทั้งสังกัดส่วนกลางและส่วน
ภูมิภาค

1.2 การจัดตั้งองค์กร และคณะกรรมการผู้รับผิดชอบ

บริหารการท่องเที่ยวและการจัดตั้งศูนย์ประสานงานที่ชัดเจน

1.3 การกระจายบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบของ

คณะกรรมการ สมาชิก เกรือข่าย

1.4 การวางระบบ วิธีการในการจัดสรรผลประโยชน์จาก

การท่องเที่ยวแก่สมาชิก และชุมชนที่เป็นธรรม

1.5 การติดตามการพัฒนา และกำกับการทำงานของ

คณะกรรมการที่กำหนดขึ้น

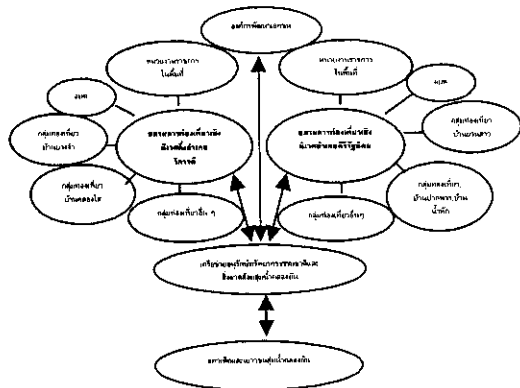
แนวคิดดังกล่าวได้มีการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ
ปรากฏผลเป็นรูปธรรมตามผลงานที่ได้นำเสนอแล้ว

2. รูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวตามแนวคิดของ
รูปแบบและระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวตลอดคลอง

ย่น ที่สามารถดำเนินการได้ในปัจจุบันควรใช้ศักยภาพของเครือข่าย
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลุ่มน้ำคลองย่น เป็นแกน
ในการประสานชมรมท่องเที่ยวระหว่าง 2 อำเภอ เนื่องจากเครือข่าย
ดังกล่าวมีกิจกรรมครอบคลุมตลอดลำน้ำ และมีเป้าหมาย ทิศทางใน
การดำเนินงานอย่างเป็นเอกภาพ ประกอบด้วยเครือข่ายดังกล่าว
เป็นแกนสำคัญในการผลักดันการท่องเที่ยวเพื่อให้การท่องเที่ยวเป็น
เครื่องมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและจัดการสิ่งแวดล้อม
บริเวณคลองย่น เครือข่ายดังกล่าวยังได้รับการยอมรับจากทั้งภายใน
ชุมชน และองค์กรภายนอก สามารถประสานและบูรณาการการ
ทำงานกับหลายภาคส่วนเป็นอย่างดี จึงควรให้เครือข่ายดังกล่าวเป็น
แกนในการเชื่อมโยงการพัฒนาการท่องเที่ยว ตลอดจนลุ่มน้ำคลอง
ย่น

ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ตามแนว
คลองย่นนั้น ส่วนใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาการท่องเที่ยว
และพร้อมสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชน โดยบาง
องค์การบริหารส่วนตำบลมีได้จัดตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยว
ระดับตำบล แต่ยังมีข้อจำกัดด้านความรู้ ความเข้าใจในการจัดการ
ท่องเที่ยว และไม่สามารถบูรณาการร่วมมือในการจัดการท่องเที่ยว
ระหว่างท้องถิ่นต่าง ๆ ได้ บทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
หน่วยงานภาครัฐ และองค์กรเอกชนจึงเหมาะในการเป็นฝ่าย
สนับสนุนด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ การพัฒนา
โครงข่ายคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว การ
ดูแลความปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในบริเวณ
คลองย่น

(ตามแผนภูมิที่ 3)

แผนภูมิที่ 3 รูปแบบในการบริหารจัดการท่องเที่ยวคลองย่น

โดยรวมอาจสรุปได้ว่าภาควิชาวิจัยสามารถเตรียมชุมชนใน
ด้านความคิด ความรู้ ทักษะพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว พร้อมทั้ง
สามารถเตรียมความพร้อมด้านการจัดตั้งองค์กร บุคลากร ระบบ
ระเบียบ อุปกรณ์ กองทุน และโปรแกรมการท่องเที่ยวให้กับชุมชนได้

และการเตรียมความพร้อมนี้ จะเป็นรากฐานที่สำคัญในการ
พัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณคลองย่นได้อย่างมั่นคงต่อไป แต่ความ
สำเร็จด้านการท่องเที่ยวบริเวณคลองย่นยังคงต้องได้รับการ
สนับสนุนจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบต่าง ๆ ตลอดจนองค์กร
ภายนอก ในการสนับสนุนการพัฒนาตามทิศทางและยุทธศาสตร์ที่ได้
นำเสนอไว้ในการวิจัยนี้

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การท่องเที่ยวบริเวณคลองย่นสามารถขยายตัว และ
เติบโตได้อย่างยั่งยืน พื้นที่บริเวณคลองย่นทั้งในเขตอุทยานแห่งชาติ
แก่งกรุง และพื้นที่นอกเขตอุทยานควรดำเนินการ ดังนี้

- 1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานที่มีศักยภาพมากที่สุดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแม่เหล็กดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในบริเวณดังกล่าวมากขึ้น
- 1.2 ปรับปรุงเส้นทางศึกษาธรรมชาติ และเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวรองให้มีความปลอดภัยเพิ่มขึ้น
- 1.3 จัดเตรียมที่พักทั้งในชุมชนและในเขตอุทยาน และพัฒนาที่พักชุมชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีคุณภาพมาตรฐาน
- 1.4 ผลักดันการก่อสร้างถนนสายหลักในพื้นที่จากโรงเรียนเขี้ยวเฟือง-อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง-คลองแสม และถนนไปยังแหล่งท่องเที่ยวให้แล้วเสร็จโดยเร็ว
- 1.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบ ร่วมกับชมรมการท่องเที่ยวของแต่ละอำเภอ โดยต่อยอดการพัฒนาตามทิศทางที่ได้ศึกษาไว้ตามโครงการวิจัยนี้ และการวิจัยอื่นที่ศึกษาไว้ในปี 2544 และ 2546
- 1.6 ให้มีกลไกและองค์กรสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยวแก่ชุมชน โดยจัดส่งนักท่องเที่ยวให้ชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- 1.7 เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลุ่มน้ำคลองย่น ชมรมการท่องเที่ยวในพื้นที่และสภาเด็กและเยาวชนลุ่มน้ำคลองย่น เพื่อเป็นกลไกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวในบริเวณคลองย่นให้เติบโตได้อย่างยั่งยืน

1.8 ควรมีการหนุนเสริมทางวิชาการแก่ชุมชนให้ต่อเนื่องประมาณ 3 ปี เพื่อให้ชุมชนได้มีที่ปรึกษาและจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างมั่นใจ

1.9 ควรมีการติดตาม และประเมินผลโครงการตามช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อจะได้มีข้อมูลในการพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนให้บรรลุผลตามที่กำหนดต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน สกอ.ภาคใต้ตอนบน. สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ปีงบประมาณ 2549

เอกสารอ้างอิง

- (1) จำนง ประวิทย์. 2545. ศิลปอาจารย์ 1 ใน 13 ทุนความคิดของมหาวิทยาลัยชุมชนบักษีใต้. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยชุมชนบักษีใต้.
- (2) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และสถาบันดำรงราชานุภาพสำนักงานปลัดกระทรวง. 2541. โครงการศึกษาแนวทางการบริหารและจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และสภาตำบล (สต.).
- (3) พจนนา สวนศรี. 2546. คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Based Tourism Handbook). กรุงเทพฯ.
- (4) ราไพพรรณ แก้วสุริยะ. 2545. การจัดการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน (Sustainable Community -based Tourism): เอกสารประกอบการบรรยายโครงการเผยแพร่ความรู้ด้านการท่องเที่ยวผ่านเว็บไซต์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- (5) สามารถ สุขบรรจง และคณะ. 2546. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ "โครงการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในลุ่มน้ำคลองยัน". สุราษฎร์ธานี: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย โครงการป่าทะเลเพื่อชีวิต โครงการการจัดการทรัพยากรโดยองค์กรชุมชนในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้.

คณะกรรมการวิจัยภาคชุมชน

ก. คณะทำงานหลัก

1. นายจันทน์	ประวิทย์
2. นายวิจิต	คงรักษา
3. ผู้ใหญ่ประจวบ	วิเชียรวงษ์
4. นายปรีชา	ครุฑคำ

ข. คณะทำงานสนับสนุน

1. คณะกรรมการวังปลา
2. คณะกรรมการเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติลุ่มน้ำคลองยัน
3. คณะกรรมการท่องเที่ยวพื้นที่คลองยัน